

Bây Giờ Rất Muốn Gặp Em

Contents

Bây Giờ Rất Muốn Gặp Em	1
1. Chương 1: Sinh Nhật	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3: Anh Có Vị Hôn Thê?	6
4. Chương 4: Gặp Mặt	7
5. Chương 5: Yêu Em	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	21
14. Chương 14: Chương 14	24
15. Chương 15: Chương 15	24
16. Chương 16: Chương 16	25
17. Chương 17: Chương 17	25
18. Chương 18: Chương 18	27
19. Chương 19: Chỉ Là Bằng Hữu Sao?	27
20. Chương 20: Chương 19.2	30
21. Chương 21: Chương 20	32
22. Chương 22: Đi Đạo Phổ	35
23. Chương 23: Chương 22	39
24. Chương 24: Chương 23	39
25. Chương 25: Chương 23.2	39
26. Chương 26: Chương 23.3	39
27. Chương 27: Chương 23.4	41
28. Chương 28: Chương 24	43

Bây Giờ Rất Muốn Gặp Em

Giới thiệu

Thể loại: Cường thủ hào đoạt, sắc (18+) Editor : Cecilia Số chương: 25 chương Một câu chuyện tình của một đôi thanh m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bay-gio-rat-muon-gap-em>

1. Chương 1: Sinh Nhật

Vào lúc hai giờ sáng

”Hiện tại mọi người đang nghe Radio FM109.6, tôi là DJ Fatina, hẹn gặp lại vào ngày mai“. Giọng nói ngọt ngào đến từ một người mặc áo khoác ngoài cùng quần sooc giản dị, cô chính là DJ nổi danh Đồng Như Diệp.

Radio on air tắt.

”Haiz ~ cuối cùng tan tầm, thật mệt.”

Tại nhà họ Đồng

Thứ Sáu hàng tuần Thư Diệp đều về nhà một lần, thời gian khác thì ở tại phòng nhỏ trong góc của công ty Ly. Ở nhà, hai đứa em cô đang xem chương trình tivi được phát lại.

”Chị về rồi à! Mẹ nói cứ ngủ trước đi, trong tủ lạnh có đồ ăn, nếu chị đói thì hâm lại rồi ăn.” Em gái thứ hai Đồng Lê Nhi nói. Đồng Lê Nhi là nhà thiết kế nổi tiếng thế giới, kém cô một năm bốn ngày tuổi.

”Ừ! Sao các em còn chưa ngủ? Đã khuya lắm rồi mà, ba không mắng thật là kỳ quái.” Như Diệp vừa mở tủ lạnh vừa hỏi.

”Ba nói có thể xem xong bộ phim này, rất hay nha, chị có muốn xem không?“. Em gái út Đồng Mộng Hàm trả lời. Đồng Mộng Hàm là nhân viên của một cửa hàng hoa, kém Như Diệp 9 tuổi.

”Được, dù sao chị cũng đang rảnh.”

”Đúng rồi, chị có biết hôm nay là sinh nhật của anh Đường Vĩ không? Ngày mai mẹ muốn mời anh ấy đến nhà chúng ta.” Mộng Hàm nói.

”Thật vậy à? Cũng được, dù sao cũng là sinh nhật của anh ấy.”

Tề Đường Vĩ là bạn học trung học và đại học của Như Diệp, sinh sớm hơn cô 9 ngày, thật là nghiệt duyên, sáu năm liên tiếp đều là bạn cùng lớp, bây giờ đang làm ở đại học T.

Đường Vĩ có dáng người thực sự rất tốt, khuôn mặt cũng rất đẹp trai. Cô nghĩ mãi cũng không hiểu vì sao hẳn lại không nói cho cô biết hôm nay là sinh nhật của hắn, có dịp nhất định phải tra hỏi mới được.

”Phim này nói về nhân vật nam chính dùng thân phận khác để lừa gạt nhân vật nữ chính. Lúc đầu là giả, về sau lại yêu nhau thật đúng không?” Như Diệp đoán.

”Oa! Chị quả thực rất giỏi nha, mới xem liền biết hết như vậy.” Mộng Hàm nhìn chị mình vẻ mặt sùng bái nói.

”Dùng đầu gối suy nghĩ cũng biết, chị ăn no rồi, đi ngủ trước nha, ngủ ngon.”

”Ngủ ngon.” Hai đứa em đồng thanh nói.

Buổi tối cô nhắn tin cho Đường Vĩ, “Hehe! Bạn già, Vì sao không nói cho em biết hôm nay là sinh nhật của anh.”

Buổi trưa ngày hôm sau.

”Như Diệp, đi xuống nhanh, ba vừa nấu canh gà, mau xuống ăn.” Mẹ nói.

”Con xuống ngay đây”

”Ăn xong nhớ xuống lầu mua bánh sinh nhật nha, sinh nhật của Đường Vĩ đó.”

”Được rồi, dù sao cửa hàng bánh cũng rất gần mà, bao giờ anh ấy đến ạ?”

”3giờ, buổi tối nó không rảnh.”

”Vâng, con qua phòng lấy điện thoại đi động“.

Bây giờ mới nhớ ngày hôm qua có nhắn tin cho Đường Vĩ, không biết hắn đã trả lời chưa, cầm lấy Iphone, quả nhiên là có một tin nhắn chưa đọc.

"Muốn cho em một bất ngờ, mai gặp nhé, giờ anh còn đang họp." Hấn trả lời lúc 8 giờ sáng.

"Được rồi, không làm phiền anh nữa, chúc anh sinh nhật vui vẻ." Như Diệp nhấn lại.

Trước tiên phải đi mua bánh ngọt đã.

× Tại hiệu bánh.

"Cháu muốn một cái bánh chocolate, không kem tươi." Như Diệp vĩnh viễn đều nhớ rõ khẩu vị của hấn.

Trở lại thời gian ở trung học

Như Diệp học trung học và đại học ở Mỹ.

Bởi vì cả nhà bọn họ đều chưa có thẻ xanh, cho nên ba mẹ liền quyết định cho cô đi Mỹ du học trước, sau đó nửa năm đều về Đài Loan một lần, qua hai năm bố mẹ cùng hai em gái mới sang bên đó.

Bữa sáng

"Như Diệp, bánh của anh cho em ăn có được hay không?", Đường Vỹ cau mày nói.

"Làm sao vậy? Em đang ăn súp của em rồi mà, anh không muốn ăn khăng định là có vấn đề, em không cần ăn đâu." Như Diệp vừa ăn bát súp nóng hổi vừa nói.

"Không phải, là anh không thể ăn kem tươi, ăn vào sẽ bị đau bụng, hay là anh với em trao đổi đi." Nói xong liền đem súp của cô đoạt lấy, đồng thời đưa cho cô bánh mì bơ cùng sữa tươi của hấn.

"Em cho anh đổi sao? Huống hồ em cũng đã ăn qua súp đó rồi nha. Anh không ăn được sao còn mua?", cô tức giận hỏi.

"Cũng không phải anh mua, là mẹ anh mua vội đến làm bữa sáng cho anh, hơn nữa anh cũng không quan tâm là súp đã bị em ăn qua đâu." Đường Vỹ bắt đầu ăn súp của cô ngon lành.

"Được rồi, vì anh chưa ăn sáng nên em tha cho anh đó."

"Đừng tức giận, anh sẽ mời em uống Starbucks cả một tuần."

"Em muốn uống Latte nóng ít đường."

"Ha ha ~ được rồi, chúng ta cùng lên lớp thôi."

Kỳ thật Đường Vỹ là một người rất tốt, thời gian đầu cô vừa đến Mỹ tiếng anh không được tốt lắm, có đôi khi thầy giảng bài sẽ không hiểu. Anh giảng lại tất cả bài học cho đến khi cô hiểu mới thôi, thật sự phải cảm tạ đoạn thời gian cô nhận được sự giúp đỡ của anh.

"Cô gái, bánh chocolate của cô đã xong rồi." Lời nói của phục vụ kéo cô trở về hiện thực.

"Cảm ơn, bao nhiêu tiền vậy?"

"550 đồng."

Cô lấy ví da rồi đưa ra 600 đồng

" 50 đồng của cô đây, cảm ơn nha."

"Ừm,bye bye."

2. Chương 2

Đồng gia

"Con mua bánh ngọt về rồi, các em đâu ạ?" Như Diệp vừa cởi giày vừa gọi to

"Được rồi, cảm ơn con, Lê Nhi cùng với Mộng Hàm ở trong phòng xem pps" mẹ nói.

Thực ra cho đến khi Mộng Diệp học năm nhất, bố mẹ mới biết cô có một bạn nam, tên là Đường Vỹ.

Lúc đầu, bố mẹ cô tưởng Đường Vĩ là người yêu, kịch liệt phản đối chuyện Đường Vĩ và Như Diệp thường xuyên qua lại.

Sau khi Đường Vĩ thường đến nhà Như Diệp làm khách, quan hệ tự nhiên cũng tốt lên

Ba ba cô còn thường nấu đồ ăn ngon cho anh ăn.

Ba mẹ Đường Vĩ đều rất bận.

Cho nên thời gian ở chung không nhiều lắm, Đường Vĩ thích cái gì ba mẹ anh cũng không biết.

Như Diệp biết tuy anh không nói ra nhưng trong lòng có lẽ rất cô đơn.

Leng keng!

”Để con đi mở cửa, chắc là Đường Vĩ” Như Diệp ra mở cửa.

”Hi, đây là những món em thích ăn” Đường Vĩ đưa cho Như Diệp một cái gói to.

”Hôm nay là sinh nhật của con mà, khách sáo như vậy làm gì, lại đây rồi ngồi xuống đi” mẹ tiếp đón.

”Không sao đâu ạ, cả nhà đã mất công chuẩn bị, con sao có thể không biết xấu hổ mà đến tay không?” Đường Vĩ trả lời.

”Mẹ, chúng con đang xem phim Hàn” Lê Nhi đi ra cửa phòng nói.

”Chào anh Đường Vĩ “ Mộng Hàm nói

”Hi, Lê Nhi,Mộng Hàm” Đường Vĩ cười

”Lại xem phim Hàn à?” Như Diệp nói với Lê Nhi cùng Mộng Hàm.

Anh Đường Vĩ, phim Hàn xem hay lắm nha!” Lê Nhi trả lời

”Được rồi,được rồi,không cần ầm ỹ, mau tới ăn bánh ngọt nào” mẹ thúc giục mọi người.

Mẹ mở bánh ngọt.

Đường Vĩ nhìn bánh ngọt chocolate ở mặt trên không hề có kem tươi, thoáng chần động.

Cứ tưởng rằng ba mẹ Như Diệp sẽ mua bánh ngọt có kem tươi, cũng đã xác định hôm nay trở về nhất định sẽ bị đau bụng.

Nhất định là Như Diệp đã mua, đáy lòng nổi lên một tia ngọt ngào.

Từ khi thích Như Diệp, Đường Vĩ đều muốn học cùng lớp với cô.

Cho nên sau khi hẳn hỏi thăm Như Diệp muốn học đại học nào, chiếm được đáp án, anh liền không do dự mà đăng kí vào đại học đó

Kỳ thật, với thành tích của anh còn có thể học một đại học tốt hơn rất nhiều, hồi trước, vì chuyện này mà anh cãi nhau một trận với ba mẹ.

Như Diệp đến bây giờ còn tưởng rằng cùng Đường Vĩ học một lớp lâu như vậy là trùng hợp.

”Chúc Đường Vĩ sinh nhật vui vẻ ~~ chúc Đường Vĩ sinh nhật vui vẻ ~~ chúc Đường Vĩ sinh nhật vui vẻ ~~ chúc Đường Vĩ sinh nhật vui vẻ

~~happy birthday to you~~happy birthday to you~~happy birthday to you~~happy birthday to you~~” mọi người bắt đầu hát chúc mừng sinh nhật..

”Ước đi ~~ Ước đi ~~ Ước đi ~~” mọi người cùng nhau ồn ào nói.

”Được rồi! Ước nguyện thứ nhất là mỗi ngày đều trôi qua bình an, mọi người đều sống vui vẻ, hạnh phúc.

Nguyện vọng thứ hai là mong muốn mọi người luôn khỏe mạnh, còn điều ước cuối cùng thì không nói được” Đường Vĩ lớn tiếng nói rồi thổi tắt ngọn nến.

(Nguyện vọng thứ ba là.. tôi có thể ở bên Như Diệp mỗi ngày, cứ như vậy cho đến cuối đời...)

Ăn xong bánh ngọt, mọi người ở phòng khách nghỉ ngơi một lát.

"Cảm ơn cả nhà hôm nay đã giúp con làm sinh nhật thật là vui vẻ" Đường Vĩ nói

"Không có gì, sau này con cứ thường xuyên đến nhé" ba ba nói

"Mẹ, con phải đi đến công ty rồi" Như Diệp nhìn nhìn đồng hồ báo thức rồi nói.

"Được, lát về gặp" mẹ nói.

"Anh đưa em đi, anh cũng không phải đi đâu cả" Đường Vĩ vội vàng đứng dậy

"Vâng, vậy con đi đây" Như Diệp trả lời

Bãi đỗ xe

Xe của Đường Vĩ được để ở đây của Rolls-Royce

Ở bãi đỗ xe Như Diệp liếc mắt một cái có thể tìm được xe của anh.

"Này, Tề Đường Vĩ hôm nay nguyện vọng thứ ba là cái gì?" Ở trên xe Như Diệp tò mò, nhìn không được bèn hỏi.

"Không nói cho em, nói ra sẽ không ứng nghiệm" Đường Vĩ trả lời

"Hừ! Không được đánh đổ em nhưng mà vẫn chúc anh sinh nhật 28 tuổi" Như Diệp trêu hấn, lè lưỡi.

"Ha ~ được rồi, em lát nữa phải đi làm, có muốn ngủ một chút không?" Đường Vĩ nhìn cô vừa mới ngáp

"Ừm, còn có một vấn đề cuối cùng em muốn hỏi, chính là như thế nào anh vẫn không có người yêu, bây giờ đã 28 tuổi rồi?" Như Diệp nghi vấn trong đáy lòng nói ra.

Đường Vĩ nhúm mày, im lặng một lát nói "Em hy vọng anh có người yêu?"

"... Đúng vậy, bằng không ba mẹ anh cũng nóng lòng mà, không phải sao?" Nói ra những lời này, Như Diệp không khỏi cảm thấy ề ảm trong lòng.

"Được rồi, đã đến lúc nên tìm một người" Đường Vĩ trầm giọng nói

"Ừm, em ngủ đây" Cái mũi bỗng ề ảm, thôi quên đi, trước tiên ngủ cái đã.

Qua 20 phút

"Đến rồi" Đường Vĩ cho xe ngừng lại ở ven đường, nhìn Như Diệp ngủ thật say

Anh đắp áo khoác lên người Như Diệp

"Em làm anh đau khổ quá, có biết không?" Anh lầm bầm.

Đường Vĩ vỗ vai cô "Tỉnh dậy đi Như Diệp"

Như Diệp tỉnh "Ai da, đến rồi à? Cảm ơn anh"

"Ừ, khoác áo cẩn thận không cảm lạnh" Đường Vĩ nói

"Vâng... bye bye, liên lạc sau nha" Như Diệp nói lời từ biệt

"Ừ, hẹn gặp lại" Đường Vĩ giúp cô cởi bỏ dây an toàn

Radio

"Hoan nghênh nghe Wow radio, tôi là DJ không ngủ Fatina, hôm nay là sinh nhật một người bạn rất quan trọng đối với tôi, chúc anh sinh nhật vui vẻ nha, hôm nay mọi người có khỏe không? Bài hát tiếp theo là yêu cầu của Vịnh Nhi: "Thích một người thật mệt mỏi" "

Thầm thích một người thật mệt mỏi quá

Tưởng tượng anh nhẹ nhàng vuốt má em

Đi ngoài phố lặng lẽ nắm chặt bàn tay em
Ngọt ngào vô hạn..
Đêm khuya, ở đài bắc có hai người không ngủ..

3. Chương 3: Anh Có Vị Hôn Thê?

Sáng sớm, Như Diệp tỉnh dậy. Từ bữa nói chuyện hôm đó, đã hơn một tháng trôi qua. Đường Vĩ không gọi điện cho cô, cũng chưa từng xuất hiện. Mà cô cũng không liên lạc với anh.

Có thể là do thói quen từ nhỏ đến lớn, dù lúc có nhiều tâm sự hay mặc kệ đêm qua ngủ muộn thế nào, sáng sớm Như Diệp nhất định sẽ tự động rời giường. Cô khoác áo khoác, cầm trên tay cốc nước nóng vừa đun. Ngoài cửa sổ, bầu trời mây đen giăng đầy, chắc sẽ có mưa... Thôi quên đi, đừng nghĩ nhiều nữa.

Vừa mở máy tính, báo Nhã Hồ đã đưa tin tức ngay trên trang đầu. Tiêu đề “Con chủ tịch tập đoàn bách hóa Nại Lương Đường Vĩ làm lễ thành hôn với Hồ Dữu Linh - con gái thiên sứ của tổng tài”.

Như Diệp bị dọa sợ, bất chấp tất cả gọi điện cho Đường Vĩ.

“Đường Vĩ, anh sẽ kết hôn sao?” Như Diệp hốt hoảng.

“Ừ! Sao vậy? Em ngạc nhiên lắm à?” Đường Vĩ hỏi lại.

“Còn phải hỏi? Em với anh đã làm bạn tốt mười mấy năm. Anh muốn kết hôn mà cũng không nói với em, hơn nữa tháng trước ngay cả bạn gái anh cũng không có. Tại sao bây giờ lại....” Như Diệp còn chưa nói xong Đường Vĩ đã cắt ngang lời cô “Chúng ta gặp mặt đi, có một số việc anh muốn nói với em”.

“Được, vậy trưa gặp ở quán Starbucks gần nhà em” Như Diệp thỏa hiệp

“Ừ, trưa anh đến” Đường Vĩ nói.

“Vâng, bye bye” Như Diệp trả lời.

Cửa hàng Starbucks

“Anh đi mua giúp em cà phê” - Đường Vĩ đứng dậy đi mua cà phê

“Vâng” - Như Diệp đáp lại.

“Chào tiên sinh” - Phục vụ nói.

“Cho một ly Latte nóng và một Double Espresso” - Đường Vĩ nói với người phục vụ

Latte nóng là thứ mà mỗi lần đến Starbucks Như Diệp đều gọi.

“Vâng, họ của tiên sinh là gì?” phục vụ hỏi

“Tôi họ Tề” Đường Vĩ trả lời

“Một Latte nóng và một Double Espresso, tổng cộng là 255 đồng” - Phục vụ nói.

Đường Vĩ lấy từ ví da 300 đồng đưa cho người phục vụ.

“Đã nhận của quý khách 300 đồng, cảm ơn quý khách đã ghé thăm”. Phục vụ đưa hóa đơn và tiền thừa cho Đường Vĩ.

Đường Vĩ cầm hai cốc cà phê về tới chỗ ngồi.

“Cảm ơn anh, chuyện anh kết hôn là sao vậy?” Sau khi nhận lấy cốc cà phê nóng hổi trên tay anh, Như Diệp vội vã hỏi.

“Rất đơn giản, ba anh bảo anh cưới” Đường Vĩ trả lời.

“Tại sao lại đồng ý? Không phải anh rất căm ghét hôn nhân sắp đặt sao” Như Diệp hỏi.

“Không phải em cũng hi vọng anh có bạn gái sao?” Đường Vĩ hỏi lại.

”Đúng, nhưng em không hi vọng anh cưới một người mà anh không hề yêu” Như Diệp kích động nói.

”Sau khi kết hôn, anh sẽ thử yêu cô ấy” Đường Vĩ trả lời.

”Được rồi, vậy ... anh nhớ ngày nào đó giới thiệu vị hôn thê của anh cho em “ Như Diệp bần thần nói.

”Đương nhiên” Đường Vĩ đáp ứng ngay.

Radio

”Hoan nghênh các vị đến với Wow radio, tôi là DJ không ngủ Fatina, kế tiếp sẽ là bài hát của Lara – Một ngày mưa.

Hôm nay mọi người ra đường có nhớ mang ô không? “

Trời mưa rồi, làm sao đây? Em rất nhớ anh

Em không dám gọi điện thoại cho anh, em không tìm được nguyên nhân

Vì sao những đêm mất ngủ lại trở nên thật quen thuộc

Cảnh tượng lặng lẽ xung quanh em đã thay thế anh

Cùng em đợi mưa tạnh.

.....

Cho đến bây giờ, Như Diệp mới hiểu rằng người mình yêu vẫn luôn là Đường Vĩ. Bây giờ phải làm sao? Anh cũng sắp kết hôn rồi. Không được, cô nhất định phải nghĩ biện pháp khiến anh trở về bên cạnh cô.

Ngày hôm sau

Đồng Như Diệp gọi điện thoại cho Đường Vĩ. Sau khi hiểu rõ cảm giác của mình, đột nhiên cô cảm thấy rất khẩn trương. Điện thoại “tút, TUT...TUT” không ngừng. Mỗi một âm thanh đều là sự giằng co tưởng chừng như vô tận.

”Như Diệp, có chuyện gì sao?” Một hồi lâu sau, Đường Vĩ cuối cùng cũng nhắc máy.

”Anh có bận không? Em chỉ định hỏi anh có muốn ăn cơm với em không?” Như Diệp khẩn trương đợi anh đáp lại, cô chỉ sợ anh sẽ từ chối.

Đường Vĩ suy nghĩ trong chốc lát “Hiện tại không bận, tiện thể dắt theo vị hôn thê của anh gặp em, được không?”

”Được, mấy giờ anh rảnh” Như Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, ít nhất anh đã đồng ý.

”Năm giờ được không, gặp nhau ở nhà hàng Nhật gần nhà em đi” Đường Vĩ đáp.

”Vâng, bye bye” Như Diệp chào tạm biệt anh.

”Hẹn gặp lại” Đường Vĩ cúp máy.

4. Chương 4: Gặp Mặt

Trong cửa hàng

”Như Diệp, đây là vị hôn thê của anh - Hồ Dữu Linh”. “Dữu linh, đây là bạn học chung thời trung học và đại học của anh - Đồng Như Diệp” Đường Vĩ giới thiệu hai người.

Như Diệp nhìn Hồ Dữu Linh từ trên xuống dưới, cách ăn mặc không thể lộ liễu hơn. Chiếc váy bó sát vừa vặn khoe dáng người cùng đường cong cơ thể. Hoàn toàn khác với phong cách của Như Diệp.

Đồng thời bên kia Dữu Linh cũng đánh giá Như Diệp. Thì ra bạn học của Đường Vĩ là nữ ư?

Xem ra phải cẩn thận hơn nữa.

Cả hai đều biết không có khả năng trở thành bạn thân với đối phương.

"Em muốn ăn món nào? Ở đây nấu món cá rất ngon" Đường Vĩ quay đầu nghiêng người nói với Dữu Linh.

"Người ta không dám ăn cá, sẽ béo" Dữu Linh chán ghét nhíu hạ mày đồng thời dựa đầu tựa vào bờ vai của anh

"Được được, vậy em muốn ăn món nào nào?" Đường Vĩ rất kiên nhẫn, mặt tươi cười sủng nịnh nhìn Hồ Dữu Linh.

"Em muốn ăn sushi" Dữu Linh hạ thực đơn xuống.

Như Diệp im lặng nhìn thực đơn, tuy rằng trên mặt không biểu lộ cái gì, nhưng cô biết trong lòng mình đã rỉ máu. Cô cứ nghĩ rằng anh không yêu Dữu Linh, nghĩ rằng cô còn cơ hội. Hơn nữa trước kia anh đều hỏi cô muốn ăn cái gì, bây giờ chỉ để ý đến Dữu Linh... Không được, cô nhất định phải giành lại anh.

"Em muốn ăn cơm chiên, Đường Vĩ, còn anh thì sao? Vẫn giống trước kia cơm nắm với cá sao" Như Diệp ngẩng đầu hỏi Đường Vĩ ngồi đối diện.

"Ừ, là cơm nắm với cá" Đường Vĩ đáp.

"Phục vụ, tôi muốn gọi cơm" Như Diệp đứng dậy cầm thực đơn gọi.

"Vâng, tôi đến ngay" Phục vụ nói.

"Anh đi vệ sinh một chút" Đường Vĩ nói

Trên bàn cơm, Như Diệp và Dữu Linh ngồi đối diện nhau.

"Cô là vị hôn thê của Đường Vĩ?" Như Diệp nói trước.

"Đúng, tôi rất yêu anh ấy" Dữu Linh nói.

"Cô có biết anh ấy không yêu cô?" Như Diệp hỏi

"Thì sao? tôi yêu anh ấy là đủ rồi" Dữu Linh tức giận nói.

"VẬY... Cô có biết tôi cũng yêu Đường Vĩ không?" Như Diệp cười nói.

Kỳ thật trong lòng cô rất không yên tâm và bất an, nhưng cô không thể biểu hiện ra ngoài, đây lần đầu tiên cô cố gắng giành anh, cô biết lần này nếu cô nao núng lui bước, cô thật sự sẽ mất anh. Cô, không thể thua.

"Cô..." Dữu Linh không biết phải tiếp tục nói gì với cô, cô ta đứng dậy và rời đi.

"Cuối cùng anh ấy cũng sẽ là của tôi" Như Diệp nói một câu mà ngay cả bản thân mình cũng không chắc chắn.

Dữu Linh tức giận, lắc mông quay đi. Qua mấy phút sau, Đường Vĩ đã trở lại.

"Dữu Linh đâu?" Đường Vĩ hỏi.

"Bị em làm cho tức giận nên bỏ đi rồi" Như Diệp thành thực nói.

"Bị em làm cho tức giận?" Đường Vĩ khó hiểu.

"Đường Vĩ, cô ấy thật sự không hợp với anh, anh hãy bỏ hôn ước này được không?" Như Diệp nắm tay anh, bất an hỏi.

"Không thể, sao cô ấy lại không hợp với anh?" Anh rút tay Như Diệp ra, tức giận hỏi.

"Chính là như thế, ăn mặc thiếu vải như vậy, nhìn không khác gì kỹ nữ" Như Diệp nói mà không hề lựa lời.

"Vậy ai mới hợp với anh, em sao?" Đường Vĩ mất hết lý trí nói.

"Thật ra.... em yêu anh, anh biết không?" Như Diệp cắn môi nói.

Nghe thế Đường Vĩ cũng không cao hứng hơn, ngược lại cảm thấy cô đang nói dối.

"Em yêu anh? Anh nghĩ là em chỉ muốn có được anh" Đường Vĩ nói.

"Không phải như thế, em thật sự yêu anh" Thấy Đường Vĩ không tin, Như Diệp khẩn trương nói.

"Vậy em chứng minh cho anh xem" Đường Vĩ tà ác nở nụ cười, dùng cánh tay to áp cô sát vào lòng hắn.

Cảm giác hạ thân của anh cứng rần, Như Diệp hoảng loạn đứng dậy.

"Không phải nói yêu anh sao, không thật lòng à?" Đường Vĩ lại một lần nữa ôm cô vào trong lòng anh.

"Là thật, nhưng mà..." Như Diệp đỏ mặt nói.

"Vậy thì cho anh đi" Đường Vĩ cười một cách tà ác.

5. Chương 5: Yêu Em

Bước vào nhà mình, Đường Vĩ đóng cửa lại dựa vào ván cửa không nói gì, chỉ nhìn cô. Tuy không phải lần đầu tiên đến nhà anh, nhưng đây là lần đầu tiên cô cảm thấy khẩn trương như vậy, Như Diệp dựa sát vào ván cửa, ngẩng cái cằm mảnh khảnh nhìn thẳng vào đôi mắt anh. Dưới ánh nhìn chăm chú cực nóng của Đường Vĩ, hai gò má cô ngày càng hồng, cuối cùng khí lực chống đỡ biến đi đâu mất, tầm mắt của cô lại chậm rãi chuyển từ mặt anh đến khuôn ngực, một lúc sau mới nhìn thẳng vào mắt anh.

Phản ứng của Như Diệp làm cho Đường Vĩ thiếu chút nữa cất tiếng cười to, nữ nhân then thùng này có phải là Như Diệp không, mới lúc này vẫn còn lớn mật nói yêu anh?

Anh tiến lại ôm cô đến chiếc giường King Size. Đường Vĩ như trước chăm chú nhìn cô.

"Em... Muốn đi tắm một chút" Như Diệp muốn đứng dậy.

Đường Vĩ một lần nữa cầm tay cô kéo về, đặt cô dưới thân mình.

Anh nâng khuôn mặt tuyệt mỹ của cô lên, môi của anh như đang nâng niu bảo vật cực kỳ trân quý từ mí mắt của cô một đường đi xuống, cuối cùng mềm nhẹ cọ xát cánh môi của Như Diệp, đầu lưỡi nhẹ nhàng miêu tả hình dáng đôi môi cô.

Môi đỏ mọng của cô giống như cánh hoa hồng, tản ra hương thơm thanh nhã, anh mê muội cắn đôi môi đỏ mọng ngọt ngào, sau đó, nhẹ nhàng tách ra đôi môi hé mở của cô, dụ hoặc cô mở cái miệng nhỏ nhắn, từ từ xâm nhập vào sâu hơn.

"Ừm..." Như Diệp thốt lên một tiếng rên rỉ, cả người cô bị Đường Vĩ nhẹ nhàng bao vây, khuôn ngực nam tính nóng cháy áp vào người cô truyền theo hơi ấm, dường như muốn làm cô bị phồng, trái tim cô đập mãnh liệt, cô đã đánh mất bản thân mình rồi.

Đầu lưỡi linh hoạt của anh không ngừng tiến vào khoang miệng mẫn cảm, ôn nhu mút lấy cái lưỡi của cô, sau đó bừa bãi đùa giỡn cái lưỡi đình hương, mạnh mẽ hút.

Thì ra hôn môi cũng có thể làm cho người ta say đến vậy, mãnh liệt đến vậy, hai người say đắm hôn nhau, trong lòng dường như có ngọn lửa ái dục đang hình thành như một cơn lốc xoáy mạnh mẽ, thổi Như Diệp tiến vào mộng ảo mê ly. Mỗi một lần mút hôn, tựa như có một dòng điện quét qua toàn thân cô, làm cho đầu óc Như Diệp choáng váng...

Cô muốn anh, giờ khắc này cô không thể phủ nhận chính mình nữa, chính là chờ mong anh đem đến cho cô sự giải thoát mà cô chưa bao giờ biết đến, còn có sự kích thích mà cô chưa bao giờ được cảm nhận...

Như Diệp biết để theo đuổi kích thích này cần phải trả một cái giá rất lớn, cho dù muốn lấy mạng cô, cô cũng tình nguyện trao để được chìm đắm trong nó.

Anh hút đôi môi mềm mại của cô, dùng đôi tay cường tráng đặt lên gáy Như Diệp, xóa đi lý trí của cô, theo bờ lưng mềm mại, bàn tay dừng lại ở hông cô, thông thả âu yếm tới lui, sờ soạng từng chỗ mẫn cảm của cô, kích thích ngọn lửa tình dục của người con gái mà anh yêu.

Mỗi tác da thịt của cô đều run rẩy khi bị anh chạm qua, chiếc áo lót màu hồng phấn dần lộ ra hai đỉnh màu đỏ mê người, bầu ngực cô căng đến phát đau, tiểu huyết của cô run rẩy, hơi nóng trào ra, tê dại.

Nhưng phản ứng kì dị này lại thoải mái, tốt đẹp như thế...

Bàn tay to của anh thâm nhập vào cơ thể của cô, đưa tay chạm vào áo lót, cách lớp vải trực tiếp cầm lấy khuôn ngực co giãn mềm mại của Như Diệp, mềm nhẹ xoa bóp, hai ngón tay nóng rực kẹp chặt lấy đỉnh ngực của cô, nhẹ nhàng đùa bỡn, hạ thể đang sưng to cũng áp sát vào Như Diệp, khiến cho cô cảm nhận anh một cách đầy đủ nhất.

”Ừm...” Ma sát làm cho hạ thân của cô ẩm ướt, thân thể cô theo bản năng di chuyển sát vào thân thể anh, ở trong lòng anh vụn vụn, thốt ra những tiếng rên rỉ ngọt ngào.

”Giọng của em thật ngọt ngào” Nghe âm thanh kiều mỵ thốt ra từ Như Diệp, Đường Vĩ dùng bàn tay to xoa nắn bầu ngực tròn trịa của cô, sau đó lại bổ sung “Đặc biệt là khi làm nũng”.

”Ừm...A” Dưới thủ đoạn tán tỉnh điêu luyện của Đường Vĩ, Như Diệp chỉ có thể không ngừng thở gấp, ngậm nga, cũng không thể suy nghĩ bất cứ điều gì nữa.

Mặt cô càng ngày càng hồng, làm ánh mắt thâm thúy của Đường Vĩ tràn đầy dục vọng.

Không biết bị hôn, vuốt ve bao lâu, cảm giác hít thở không thông làm đầu óc cô mơ hồ, muốn té xỉu, Đường Vĩ lúc này mới buông cô ra, nhìn sâu vào mắt cô.

”Anh muốn em, ngay bây giờ, anh muốn toàn bộ của em.” Anh vỗ về hai má đang nóng lên của cô.

Như Diệp ngay lập tức có chút bối rối mở lớn hai mắt “Vĩ, em... Em chỉ sợ... Em...” Cô nói năng lộn xộn, trong lòng cô cũng có khát vọng đối với anh, cũng kỳ vọng có thể cảm nhận được kích thích kia, nhưng mà, cô không biết phải làm sao, nhất thời khiến cô không biết phải làm sao.

Đôi mắt sâu thẳm của Đường Vĩ nhìn cô, toát ra dục vọng chiếm hữu mãnh liệt.

”Đường Vĩ...” Cô nhẹn không được sự dụ hoặc của anh, hai cánh tay mềm mại vòng sau gáy anh, rên rỉ.

Một tay Đường Vĩ chống trên giường, một tay để ở cổ áo cô không ngừng dao động, sau đó, anh cúi xuống, thân hình cường tráng áp đè lên cô, ở cái gáy trắng nõn của cô phun ra hơi thở nóng rực, làm cho cả người cô run rẩy.

Đôi môi của anh áp xuống cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch của cô, đầu tiên là hút cánh môi, hấp thu hương vị ngọt ngào của cô, lại đem đầu lưỡi linh hoạt thâm nhập vào miệng, cùng cái lưỡi thơm tho nhỏ bé của cô ma sát, mãnh liệt mút đầu lưỡi ngọt ngào của Như Diệp, làm cơ hội thở dốc của cô cũng không có.

”Ừm...” Đầu lưỡi nóng rực của anh liếm vào chỗ mẫn cảm nhất trong khoang miệng cô, nước bọt của hai người giao hòa, giống như một loại mị dược vậy, làm cho cô không có cách nào thoát ra được.

Không biết hôn bao lâu, mãi đến khi hô hấp của hai người đều đã cạn, cảm giác không khí xung quanh đã bị rút đi hết, Đường Vĩ mới buông Như Diệp, di chuyển đôi môi cắn vành tai của cô, đem đầu lưỡi tiến vào tai của cô, ám chỉ khát vọng muốn tiến vào cơ thể Như Diệp.

”Anh...” Ngay khi đầu lưỡi của anh tiến vào tai cô, cô cảm giác hạ thể cũng muốn bị xâm nhập, cảm giác trống rỗng, khát cầu được thỏa mãn.

Tiếp theo, cô cảm giác được đôi môi bị anh cắn xé, dường như anh không thể kiềm chế được khát vọng của mình nữa.

”Xác định sẽ không hối hận sao?” Nhẹ nhàng vuốt ve cánh môi đỏ bừng xinh đẹp của cô, thanh âm trầm thấp mang theo một tia đè nén, máu anh sục sôi trong lồng ngực, trái tim cũng đập không theo quy luật.

Anh đưa tay chậm rãi vuốt ve đường cong duyên dáng của cô, hận không khảm cả người cô vào trong lòng mình.

Hai người nhìn nhau, đôi mắt anh lộ ra tình dục nồng đậm, làm cho cô không dám nhìn thẳng, chỉ có thể quay đầu đi, run rẩy rũ mắt xuống.

6. Chương 6

“Không nói lời nào, anh coi như em đã đồng ý.” Đường Vĩ cười khẽ một tiếng, cúi đầu xuống, một tay trêu chọc bầu ngực trắng nõn của cô, đồng thời cắn mút chiếc gáy mảnh khảnh của Như Diệp.

”A...” Như Diệp rên rỉ, không cách nào che dấu dục vọng ngày càng mãnh liệt.

Bờ môi của anh ghé sát vào tai cô, khàn khàn nói nhỏ: “Bây giờ anh rất muốn ôm em, hôn em, âu yếm em, sau đó sẽ tiến vào thân thể tuyệt vời của em...”

”Anh đừng nói nữa!” Toàn thân Như Diệp bắt đầu run rẩy, hận không thể bịt chặt tai lại để không nghe những lời nói tán tỉnh trắng trợn của anh.

”Diệp Nhi...” Dáng vẻ e lệ thẹn thùng của cô làm Đường Vĩ lập tức bị kích thích.

Anh nâng một chân cô lên, lấy đầu gối ma sát nhẹ nhàng hạ thể của cô, chậm rãi xoay vòng, tiếp theo dùng sức ấn vào, kiên nhẫn lặp lại những động tác này.

”Em...” Cô rất muốn... Rất muốn... Muốn cái gì cô cũng không biết, chính là cảm thấy trong cơ thể thật nóng, rất trống rỗng, mong muốn đạt được thỏa mãn...

”Đừng nóng vội, chúng ta có thời gian cả một đêm để chậm rãi hưởng thụ.” Anh nói chuyện đồng thời miệng tiếp tục mút nhẹ vành tai cô.

Anh đẩy những sợi tóc tơ mềm mại của cô ra, liếm láp vành tai đã trở nên đỏ ửng của cô, mút hôn, cô chủ động quay đầu, làm cho Đường Vĩ càng dễ dàng cắn nhẹ vào cái gáy trắng nõn.

Cô giấu mặt vào cái gối mềm mại, thanh âm rên rỉ khe khẽ tràn ra, tiếp nhận anh giở trò khiêu khích thân thể cô.

Đường Vĩ xoay người cô lại, làm cho cô hoàn toàn dựa lưng về phía anh, anh gạt những lọn tóc mượt mà, đen bóng như màn đêm của cô ra, như đã thú đói khát cắn mút bờ vai đáng yêu của cô.

”A...” Tiếng rên rỉ của cô nhẹ nhàng truyền ra, bàn tay to của anh vuốt ve bộ ngực cô, lại đè nặng cô xuống, khiến cô chỉ có thể miễn cưỡng vận vẹo thân mình.

”A... Diệp nhi...” Anh phun ra nhiệt khí ở bên tai cô, khiến Như Diệp từng đợt run rẩy.

Cảm giác từ lòng bàn tay truyền đến thực sự quá tốt đẹp, làm cho Đường Vĩ lúc này đang hôn vành tai cô cảm thấy không đủ, bàn tay to của anh nhẹ nhàng xoay mặt cô lại, trong khi cô vẫn hốt hoảng, bờ môi mỏng đã nhẹ nhàng hôn lên xương quai xanh của cô, đầu lưỡi nhẹ nhàng di động.

”Em cảm thấy rất kỳ quái...” Hơi thở của cô dồn dập, khe khẽ nói nhỏ, thân thể trở nên vô lực, người như mềm nhũn ra, không thể cử động.

”Anh cũng cảm thấy rất kỳ quái giống em.” Anh muốn cô, muốn đến phát điên, nhưng anh bắt buộc chính mình chậm từng bước, bởi vì cô đáng giá với sự thương tiếc sủng ái của anh.

”Thật không?” Hơi thở của Đường Vĩ đã quá mức gấp gáp, toàn thân cô phảng phất được bao bọc ở trong hương vị nam tính của anh, cô hít một hơi thật sâu, hai mắt nhắm lại, trong khoảnh khắc môi lưỡi hai người hòa quyện, cô không nhận được bèn khe khẽ hỏi.

Mùi thơm trên cơ thể của cô cùng phản ứng thẹn thùng làm Đường Vĩ thực sự kì lạ không nổi.

Đường Vĩ cũng không thể chịu đựng được chỉ cách lớp áo ngủ vuốt ve cô, bàn tay to nhanh chóng ở lưng cô dao động, cởi bỏ khóa kéo chứng mắt phía sau, lộ ra da thịt trắng nõn mịn màng của cô, cúi đến đâu, tay anh liền ma sát theo đến đó, bàn tay ấm nóng chạm vào da thịt bóng loáng của cô, mãi đến khi chỉ còn lại quần áo lót.

Áo lót ren trắng bao bọc lấy bầu ngực rất tròn của Như Diệp, Đường Vĩ mê muội nhìn khe rãnh hoàn mỹ của cô, chớp mũi cách áo lót cọ sát vào da thịt cô, tham lam ngửi mùi hương mê người của cô, cảm thấy hít vào đã đủ, anh như sùng bái dùng đôi môi của mình mơn trớn da thịt cô.

"Vĩ..." Dưới nụ hôn chơi đùa của Đường Vĩ, khi nặng khi nhẹ hút ngực của Tử Diệp, làm cho cô thở gấp gấp, ngực phập phồng, da thịt cũng nổi lên một tầng mẫn cảm phấn hồng.

Đôi bàn tay to của anh kéo nhẹ áo lót của cô lên, lấy hai ngón tay cọ xát đỉnh ngực cách lớp áo lót.

"Ừm... Vĩ..." Hai má Như Diệp đỏ bừng, hơi nóng quanh quần ở khuôn mặt nhỏ nhắn, không dám nhìn ánh mắt nóng cháy của anh.

"Không vui sao? Em không thích anh làm vậy?" Giờ phút này ánh mắt anh không còn bình thường như trước, chỉ có dục vọng thật sâu muốn làm cho cô đắm chìm trong khoái cảm anh tạo ra.

"Không phải, em..." Cô nhất thời không biết nói ra cảm thụ trong lòng mình như thế nào.

Phản ứng của cô khiến anh một lần nữa đẩy lên dục vọng, anh hơi kéo áo lót của cô xuống, ngón tay thon dài theo đường cong ưu nhã của cô nhẹ nhàng trêu chọc, áo ngực đột nhiên bị bật ra, một tay lập tức kéo áo lót của cô xuống, bầu ngực tròn đầy trắng nõn bỗng chốc nhảy ra.

Có thể là vì bị áo lót bó buộc quá lâu, đôi tuyết nhũ sau khi được giải thoát khỏi sự trói buộc, liền run rẩy không thôi, đỉnh ngực mềm mại đứng thẳng giống như một bông hoa đang đón gió, cảnh đẹp này bị người trước mắt nhìn gắt gao.

"A..." Như Diệp cảm thấy rất thẹn thùng nhưng lại có một cảm giác kích thích không ngừng.

"Em rất đẹp, thật sự rất đẹp." Anh kinh diễm vì trái ngược với thân thể mảnh khảnh, bầu ngực của cô thực sự rất đầy đặn.

"Anh đừng nhìn nữa." Cô rất nhanh che lại bộ ngực của mình, ánh mắt nóng cháy của anh làm cho cô có cảm giác trống rỗng chưa từng thấy qua.

"Tại sao?" Đường Vĩ ôn nhu nhưng cũng không kém phần kiên định cầm cổ tay cô kéo ra, từ bàn tay cô một đường hôn xuống, như đang thưởng thức mỹ thực.

"Diệp nhi, có biết là một khi châm lửa, phải phụ trách dập tắt nó không?..." Nụ hôn của anh rơi xuống chiếc cổ trắng trẻo của cô, lưu luyến mút vào thật sâu, ở trên người cô lưu lại ấn ký của anh khiến trong lòng cô run rẩy. Lời nói nỉ non của anh như tác động thật sâu đến linh hồn cô.

7. Chương 7

Sau đó Như Diệp cảm thấy hạ thân cô chợt lạnh, hần dễ dàng cởi quần của cô ra, gió đêm nhẹ nhàng thổi quét qua chỗ tư mật của cô, khiến cô cảm thấy hết sức yếu ớt, bất lực.

Đường Vĩ nhìn xuống u cốc khiến người ta trầm mê, hần hít sâu một hơi, chậm rãi đem quần lót ren của cô cởi ra.

Thân thể trắng nõn, yếu điệu của Như Diệp lúc này hoàn toàn lộ ra trước mắt hần.

Không khí trong phòng đang bình thường bỗng chốc đặc quánh lại, thị giác cùng khứu giác kích thích làm cho hạ thân hần càng thêm cứng rắn.

Khuôn mặt thanh lệ của Như Diệp nổi một rặng mây hồng, hai mắt cô mờ sương, chiếc gáy trắng nõn mảnh khảnh giống như một kiệt tác của tạo hóa, hai cánh tay mềm nhũn, vô lực. Mỗi khi cô hô hấp nhẹ nhàng, khuôn ngực của cô cũng như nâng lên, khí chất thanh thuần cùng gợi cảm dụ hoặc Đường Vĩ đến thưởng thức; cặp mông tròn, đáng yêu, cái bụng trơn mịn, đôi chân dài trắng nõn, mắt cá chân nhỏ bé, cùng với chỗ tư mật làm nam nhân mất hồn.

Như Diệp chậm rãi mở to mắt, thấy hần chuyên chú nhìn một cách trọn vẹn thân mình cô. Chưa từng ở trước mặt nam nhân lơ đãng như thế nên cô nhin không được thẹn thùng, nghĩ muốn che khuất thân mình, nhưng ánh mắt chuyên chú cùng vẻ mặt mê say của hần lại làm cho cô dâng lên một cảm giác thỏa mãn.

Ánh trắng sang tỏ chiếu vào thân thể như trần châu của cô, tạo ra ảo giác người cô đang bao phủ một loại ánh sáng trắng, tản ra một loại sáng bóng mê người, Đường Vĩ nhìn xem ngây ngốc, say, hần giống một cậu học trò ham học hỏi, sùng kính vươn tay, mềm nhẹ mà cẩn thận xoa bầu ngực trắng nõn, mịn màng của cô

Cả người Như Diệp run lên, không phải sợ hãi, không phải sợ hãi, mà là một loại chấn động, ở dưới ánh nhìn chăm chú của hắn, cả người cô bắt đầu hưng phấn, run rẩy.

Đúng vậy, cô có thể cảm nhận được tim đập kịch liệt giống như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, máu sôi trào không thôi. Bản năng tình dục sâu kín nhất trong cô đã được thức tỉnh.

"Nói cho anh biết, em cũng muốn anh sao?" Hắn tựa vào bên tai cô hỏi, liếm hôn vành tai mẫn cảm của cô, hơi thở nóng rực như có như không luồn vào tai cô.

"Em muốn anh..." Trong mê loạn, Như Diệp nói ra khát vọng trung thực nhất từ sâu trong nội tâm của mình, sắc mặt càng thêm đỏ bừng.

Đường Vĩ vừa lòng thở dài, "Tiểu yêu tinh mê người... làm cho anh không thể kìm lòng nổi" Nhìn than thề kiều diễm của cô, hắn miệng khô lưỡi khô, cuối cùng khắc chế không được, lại hôn lên cô.

Hai mắt hắn chứa đựng một ngọn lửa thật lớn, một mắt hắn tận tình hấp thu sự ngọt ngào từ cái miệng nhỏ nhắn của cô, một mắt lấy bàn tay to nóng cháy bóp nhẹ bầu ngực cô.

Tay của hắn như mang một dòng điện mạnh, chạm đến bầu ngực của cô, khiến cô cảm thấy thực thỏa mãn, "A..."

Hắn như cũ hôn cô, đầu lưỡi linh hoạt liếm vào đôi môi run rẩy của cô, tiến vào trong miệng cô, cùng cô nóng bỏng dây dưa, hưởng dụng cái miệng ngọt ngào của cô.

"Diệp nhi... Em thật đẹp." Đường Vĩ chậm rãi nói, kiều nữ cực đại vừa nhuyễn vừa có co dãn, vừa vặn trong bàn tay to lớn của hắn, dùng một chút lực, bầu ngực liền tràn ra kẽ ngón tay, đối lập với da thịt màu đồng của hắn, hiện ra yếm ị dụ hoặc.

"A... Không cần..." Như Diệp nhin không được, không khỏi dùng sức giãy dụa.

"Đừng nhúc nhích, ngoan, nghe lời anh, anh sẽ cho em thực thoải mái." Đường Vĩ dùng sức phủ xuống hai luồng dây dờ của cô, sớm đã đứng thẳng, đỏ tươi như nụ hoa anh đào vậy, mời hắn dùng sức âu yếm, khiến cho hắn không chút khách khí dùng ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy, sử dụng ngón trỏ đè ép, day nhẹ, đồng thời cả bàn tay cũng dùng lực xoa nắn bầu ngực của cô...

"A! Vĩ... Không cần như vậy..." Cô vô lực lắc đầu, nhưng không đẩy ra nam nhân ở trước ngực mình đang tàn sát bờ bãi

"Không muốn như thế nào?" Đường Vĩ nhẹ nhàng cười, ánh mắt không ngừng toát ra dục hỏa, bàn tay to biểu hiện sự tham lam của hắn, dùng sức vuốt ve bầu ngực mẫn cảm lại yếu ớt

"Đừng... Không..." Thân thể mẫn cảm của cô run rẩy không ngừng, mê người thở gấp từ trong cái miệng nhỏ không ngừng tràn ra.

"Chúng nó ở trong tay của anh thật cứng, tựa như hòn đá nhỏ vậy." Đường Vĩ nhẹ nhàng ma sát đỉnh ngực của cô.

"Ừm..." Như Diệp than nhẹ, cả bầu ngực biến thành một mảnh phấn hồng

"Thích anh làm như thế này sao?" Đường Vĩ thưởng thức hai mắt khép hờ của cô, ngọc thể chảy ra một chút mồ hôi tinh mịn trong suốt, hai tay đồng thời cầm nhũ phong, dùng sức cọ xát nụ hoa mềm mại, lực đạo vừa phải, không đến nỗi làm đau cô, lại đủ để cho cả người cô nhận được kích thích.

"A..." Mãnh liệt khoái ý làm cho Như Diệp kêu lên, thân thể run rẩy vì khoái cảm

"Em có cảm giác gì?" Đầu ngón tay không ngừng trêu chọc chà xát đỉnh ngực phấn hồng của cô, chăm chú xem xét vẻ mặt mê say mất hồn của Như Diệp.

"Nóng quá, em cảm thấy nóng quá..." Cô rên rỉ, trong cơ thể nơi nào đó đang nóng lên, làm cho cô cơ hồ muốn phát cuồng.

"Nói tên anh, anh phải nghe em gọi tên anh..." Đường Vĩ lại một lần nữa cắn vành tai tinh xảo của cô

"A... Vĩ... Vĩ..." Cô thở gấp rên rỉ, cả người mềm nhũn, không tự chủ được cong thân mình, đem bầu ngực mẫn cảm hướng hẳn càng gần, trong cơ thể cũng càng hưởng ứng sự động chạm của hắn

Bộ dáng cô gọi tên hắn thật đáng yêu, trong cơ thể của hắn dường như có một ngọn lửa, đem hạ thân của hắn cứng rắn như sắt.

8. Chương 8

Hắn không hề thỏa mãn khi chỉ được xoa nắn bộ ngực của cô, cúi đầu, hé miệng, đem đỉnh ngực mê người màu phấn hồng của cô mút vào.

"Nha..." Như Diệp thở dốc vì kinh ngạc, cả thân thể như bị thiêu đốt, đầu ngực mẫn cảm bị khoang miệng ấm nóng ngậm, dòng điện theo đỉnh ngực lướt mà truyền lên não, chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, cả người mềm yếu. Truyền đến hoa tâm, biến hạ thân của cô trở thành ướt át..." Vĩ..."

Đường Vĩ thật sâu mút vào đỉnh ngực mềm mại chứa trong miệng, hung mãnh liếm mút rồi cắn nuốt. Hắn lấy đầu lưỡi linh hoạt hàm trụ nhũ tiem cứng rắn mẫn cảm một lần lại một lần qua lại liếm láp, phóng đẳng thường thức hương thơm ngọt ngào của xứ nữ.

"Vĩ... Vĩ..." Môi mọng ngọt ngào hô lên tên của hắn, trong lòng tràn đầy tình yêu.

"Anh ở chỗ này..." Đường Vĩ tinh tế cắn đỉnh ngực của Như Diệp

"A a..." Từng trận tê dại ở trong cơ thể của cô dâng lên, khiến cô không thể khống chế chính mình cong thân thể về phía sau, bầu ngực lướt mà lại dâng lên càng cao, khiến cho hắn không thể rời tầm mắt.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nổi lên dục vọng cùng biểu tình trầm mê, hơi thở của Đường Vĩ càng thêm ô ô, dùng tốc độ nhanh nhất bỏ đi quần dài cùng quần lót vướng bận trên người chính mình, ánh mắt nóng cháy chưa từng rời thân hình mê người của cô.

Trong không gian tĩnh lặng, một âm thanh chột vang lên, làm cho cô mở đôi mắt to đầy sương, mới thấy hắn kéo quần lót xuống, làm lộ ra vật hung vĩ cực đại

Như Diệp bất giác hít thật sâu, không dời tầm mắt nhìn đường cong nam tính tuyệt đẹp, tỉ lệ hoàn mỹ thân hình.

Kinh sợ cùng kinh ngạc làm ánh mắt không thể từ người hắn chuyển dời, tầm mắt từ thân thể hoàn mỹ của hắn một đường đi xuống, dừng ở vật tượng trưng nam tính hùng vĩ, trong cơ thể của cô dường như có cái gì đó nổi lên, hạ thân của cô bắt đầu ẩm ướt

"Thích chỗ mà em thấy sao?" Đường Vĩ chế nhạo cô, hắn xoay người, một lần nữa áp sát cô

Cô sợ hãi than, đầy mắt đầy sương toát ánh sáng mê luyến đối với hắn, thỏa mãn tự tôn nam tính của hắn, cũng làm cho hắn nở nụ cười, càng khiêu khích dục niệm vốn đã cao vút của hắn

"Xảy ra chuyện gì? Vì sao không nói câu nào?" Hắn nhìn chằm chằm đôi mắt khiếp sợ của cô, mỉm cười tà cổ ý hời, không chút do dự kéo hai chân của Như Diệp, đem hạ thân cứng rắn của chính mình đặt ở nơi tư mật mềm mại của cô, nóng thiết càng thêm khiêu khích cọ xát.

"Em..." Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô càng đỏ bừng, cảm giác thân hình trần trụi của hắn cùng thân thể của cô, giờ phút này không một mảnh vải che thân dán chặt lấy nhau, cảm nhận hạ thân của hắn khiêu khích cọ xát lấy cô, nóng bỏng như thế, khổng lồ, tâm trí càng trở nên hỗn loạn, cũng rõ ràng cảm nhận được trong cơ thể chính mình hưởng ứng...

Cô không biết phản ứng của nam nhân lại mãnh liệt đến như vậy, thật sự thực rung động, kinh ngạc...

Hắn hút cánh môi mềm mại ngọt ngào của cô, bàn tay to di động từ cao đến thấp, mơn trớn đường cong ôn nhu của cô, bàn tay to mang theo ma lực dễ dàng khiêu khích dục hỏa sâu trong cơ thể của cô.

"Ừm..." Toàn thân cô khe khẽ run rẩy, thừa nhận hắn nhiệt liệt xâm lược gây xích mích.

Hắn liên tục hôn môi cô, đầu lưỡi linh hoạt tham nhập trong miệng của cô, dây dưa cái lưỡi thơm tho nhỏ bé của cô, hấp thụ chất mật ngọt ngào trong miệng cô, sau đó đôi môi nóng bỏng từ bên môi cô lướt qua, dừng ở vành tai tơ lụa của cô.

”Gọi tên của anh...” Hắn cắn vành tai mịn màng của cô, nhẹ giọng dụ dỗ, tiếng nói mang theo nồng đậm dục vọng không thể che giấu.

”Ừm... Vĩ...” Hô hấp dồn dập cùng rên rỉ kì lạ không được bật ra từ miệng của cô, truyền đến trong tai hắn, toàn thân cô nổi lên nhiệt độ cao, bị lạc ở kỹ thuật tán tỉnh cao siêu của hắn

Trong bụng có luồng nhiệt lưu không ngừng đẩy lên, cô cảm thấy trong cơ thể thực hư không, đó là cái gì? Đó đến tận cùng là cái gì?

Hai người có sự tiếp xúc thân mật nhất, dục vọng nam tính kề sát cô, ma sát va chạm cô, mỗi lần tiếp xúc đều như là một ngọn lửa, mang đến sự kích thích mãnh liệt, cùng với càng nhiều cơ khát, khi nặng khi nhẹ nhắc nhở cô về sự tồn tại của hắn.

Nam nhân trên người có hơi thở thô suyễn, giống cô, cô mơ hồ biết, bộ phận hư không nhất trong cơ thể cô, cần hắn đến bổ khuyết.

”Phản ứng của em đẹp quá, làm cho anh càng muốn em, Điệp Nhi...” Tiếng nói đầy mị hoặc của hắn chứa một chút sùng bái cùng tán thưởng

Hắn đối với cô vừa mút vừa liếm, sau đó lướt qua chiếc gáy trắng nõn của cô, dừng ở xương quai xanh đang lõm xuống của cô, lướt qua một mảnh trắng nõn non mềm, phác họa bầu ngực đáng yêu của cô, si mê ngậm vào đỉnh ngực của cô, chậm rãi lại tinh tế mút vào, dung đầu lưỡi xoay vòng.

”A a a...” Tay nhỏ bé của cô ôm lấy đầu hắn, dục niệm trong cơ thể càng lúc càng tăng, khó nhịn rên rỉ cùng thở dốc kéo dài không dứt.

Mang theo cuồng tứ đoạt lấy mút cắn làm cô phát ra hưởng ứng run rẩy toàn thân, bộ ngực cao ngất cong lên, hưởng thụ sự kề cận của hắn mang đến cảm giác vui sướng.

Biểu hiện của cô như một loại mị dược, làm cho hắn toàn lực ứng phó lấy lòng cô, đầu lưỡi nóng cháy thỉnh thoảng ma sát chọc ghẹo đầu ngực của cô, liếm láp, tay kia thì xoa bóp một bên ngực đầy đặn, điên cuồng xoa nắn rồi khắp lấy, ngón trở nhẹ nhàng ma sát, niết lấy đầu ngực đỏ thắm bên kia, làm cô không có cách nào có thể kháng cự lại hắn

9. Chương 9

”A... Nóng quá...” Dục niệm trong cơ thể cô vì sự trêu chọc tinh tế của hắn mà hừng hực thiêu đốt, máu sôi trào, tri giác trở nên thật mất cảm.

Đường Vĩ nhìn đỉnh ngực của cô vì trải qua sự chăm sóc của hắn mà trở nên trơn bóng không chịu nổi, đóa hoa dính nước miếng của hắn càng thêm găng gượng, mê người, hắn không nhịn được lại nếm, lấy răng khê cắn rồi tiện đà điên cuồng mút, lưu lại dấu răng rõ ràng, hắn tham lam mở to mồm, muốn một ngụm liếm được càng nhiều.

”A... Vĩ... Nóng quá... Ừm... Em nóng quá...” “Môi đỏ mọng sáng bóng không nhịn được rên rỉ, Như Điệp điên cuồng mà vận vẹo thân thể, lại bị nam nhân to lớn gát gao cuốn lấy, thân thể lẫn nhau kề sát cơ hồ không có một tia khe hở.

Cô giãy dụa, càng làm tang thêm ma sát giữa thân thể hai người.

Khiêu khích mãnh liệt của hắn đối với cơ thể cô đã làm nổi lên một màu phấn hồng, đặc biệt là ở bầu ngực, khiến cho hắn không có cách nào tự kiềm chế.

Da thịt trần trụi của hắn cảm nhận được da thịt non mịn của cô, lỗ tai của hắn truyền đến tiếng thở dốc mê người của cô, tất cả đều thật sâu kích thích nam nhân thú tính, làm cho hắn cũng không thể nhẫn nại thêm!

Đường Vĩ thở gấp nặng nề, đầu lưỡi ẩm ướt nóng bỏng từ chiếc gáy trắng nõn của cô, dao động đến bầu ngực trắng như tuyết của cô, sau đó lại đi đến cái bụng bằng phẳng, ở vòng eo nhỏ nhắn mảnh khảnh của cô lưu luyến hồi lâu, rồi dùng đầu lưỡi tà ác liếm láp thất lưỡng hoàn mỹ của cô, mãi đến khi cô nhin không được run run eo nhỏ, nũng nịu cầu xin hắn đòi lấy càng nhiều.

"Ừm... Vĩ, Vĩ... Em muốn anh làm như vậy..." Cô mở mắt to đầy sương, làm cho hắn hôn cái miệng nhỏ nhắn sưng đỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng như một đóa hoa nhin hắn.

"Cái gì?" Hắn thở dốc, chỉ là một bầu ngực trần trụi mà thôi, thế nhưng lại làm cho hắn gần như không khống chế được.

Sức ảnh hưởng của cô đối với hắn so với trong tưởng tượng của Đường Vĩ còn nhiều hơn!

"Em muốn anh giống như vậy..." Cô nói ra khát vọng trong lòng bản thân.

Trong ngực cô giống như có cái gì đó ở bên trong động dậy, làm cho cô không ngừng vận vẹo.

"Cho em cơ hội cuối cùng để cự tuyệt anh." Hắn khó khăn nói ra lời nóng trái với lòng mình

"Vĩ, em muốn anh giống như vậy đối với em..."

"Cho tí nữa em khóc kêu như thế nào, anh cũng sẽ không dừng tay." Đầu lưỡi của Đường Vĩ lại liếm láp bầu ngực mềm mại, nước bọt trong miệng thấm ướt đỉnh ngực của cô, sáng bóng lại dâm mỹ.

"A..." Như Diệp kìm lòng không được nâng lên đầu, bị trêu chọc nên thanh âm tràn ngập sự sung sướng, giữa hai chân chậm rãi chảy ra chất lỏng ẩm áp.

Bàn tay to dọc theo cơ thể của cô phủ xuống, lướt qua eo nhỏ của cô, xuống chỗ tư mật sau đó cầm chân ngọc của cô, ngón tay lướt qua da thịt ở lòng bàn chân, như trẻ con của cô, bàn tay bao ở mắt cá chân của cô, hướng lên trên thăm dò, cảm thụ đầu gối của cô, dung ngón tay xoa bóp da thịt mẫn cảm của Như Diệp.

Tay hắn cuối cùng tuần tra đến điểm cuối cùng của đùi cô, hắn cũng không vội mà vuốt ve cảm địa của cô ngay lập tức, ngược lại cảm thụ sườn đùi phía trong của cô, chỗ da thịt non mịn mẫn cảm nhất, cảm xúc tuyệt hảo làm cho hắn nhin không được thở dài thật sâu.

Khi bàn tay to của hắn có ý đồ tách ra hai chân của cô, Như Diệp theo phản xạ nhanh chóng khép lại hai chân, làm cho nam nhân không thể chạm vào.

"Thả lỏng, không được phản kháng anh." Ngữ khí ôn nhu cũng không mất kiên định.

Như Diệp cắn môi đỏ mọng, nhẹ nhàng đem đùi khê tách ra bàn tay to của hắn đã nhin không được đẩy ra hai chân hư nhuyễn của cô, làm cho u cốc của cô hoàn toàn hướng hắn rộng mở, Đôi mắt thâm thúy của hắn không hề chớp mắt nhin chăm chăm nơi riêng tư phần hồng tựa đóa hoa rung động, nhẹ nhàng chảy ra xuân dịch, lối vào nhỏ bé kia là thiên đường mộng mị của hắn.

"Không được xem..." Hai má của Như Diệp đỏ rực, ngữ khí tràn ngập sự e lệ, trực giác muốn khép lại hai chân, nhưng động tác của hắn nhanh hơn, đã vội lấy chân đè lại cô.

"Vì sao? Em thật đẹp, đẹp đến mức làm cho anh không thể rời tầm mắt." Hắn kề sát cặp môi thơm của cô rồi nói nhỏ, ngón tay vờ về nơi tư mật của cô, sau đó dung một ngón tay vọt vào cơ thể cô, cảm thụ sự rung động cùng hơi ấm của cô...

"A..." Cặp mông co rút lại, Như Diệp thốt ra tiếng rên rỉ tinh tế thét, cảm nhận bàn tay to của hắn đang để ở chỗ tư mật nhất của mình, làm cho cô cứng người lại, cảm thấy căng thẳng

"Thả lỏng, Diệp Nhi." Hắn cố gắng áp chế sự xúc động của mình khi vừa mới thăm dò vào cơ thể cô, trầm thấp trấn an, tiếng nói vì quá áp lực mà có vẻ khan khàn, mồ hôi nóng trên trán chảy xuống.

Gầm nhẹ một tiếng, hắn lại một lần nữa hôn lên môi đỏ mọng của cô, đầu lưỡi ẩm nóng đâm sâu vào cái miệng nhỏ của cô, cơ khát cọ xát cái lưỡi nhỏ nhắn thơm tho của cô, dây dưa liếm mút, cảm nước bọt ngọt ngào của cô...

Tay kia của hắn thì ôn nhu vuốt phẳng, xoa nắn hạ thân của cô, làm cô từng trận run rẩy, dường như hắn đang thi triển ma pháp trên cơ thể cô, khiến cô không thể nghĩ ngợi, hoang mang nhận khoái cảm khác thường mà hắn mang đến.

Ngón tay màu lúa mạch va chạm hoa cúc của cô, lướt qua đóa hoa non mềm, đang vỗ về chơi đùa cô hắn lại hôn cô thật sâu, đầu lưỡi linh hoạt lặp lại động tác ra vào trong miệng cô, âm chỉ hắn có khát vọng muốn làm những chuyện như vậy đối với cô

Tiếp xúc thân mật làm cho cô toàn thân run rẩy, lại trốn không được sự bao phủ của hắn, khi hắn bắt đầu niết hoa hạch mẫn cảm nhất của cô, mọi tế bào trên người cô đều cứng ngắc. Kịch liệt khoái cảm, từ khi hắn giữ lấy điểm mẫn cảm kia, đã làm cô chìm thật sâu vào dục vọng đen tối

10. Chương 10

Không thể khắc chế tiếng rên rỉ thốt ra từ đôi môi đỏ mọng, hai tay cô nắm chặt lấy cánh tay kiên cố của hắn, muốn hắn đem đến cho cô khoái cảm kịch liệt

Mật hoa ướt át dính ẩm ướt ngón tay hắn, biểu hiện cô đang động tình...

"A..." Toàn thân cô vì dục vọng mà run rẩy, thân thể mềm mại nháy mắt cong lên, không nhận được vịn vẹo eo thon nhỏ, như là muốn tránh né sự tàn sát bữa bãi của hắn, lại không tự chủ được lại nghiêng đón.

"Em thực nhiệt tình." Đường Vĩ một tay xoa bầu ngực cao ngất của cô, phản ứng thành thực mà trực tiếp của cô cổ vũ dục hỏa của hắn, làm hắn tâm ngứa khó nhịn.

"Ừm..." Trong cơ thể tăng vọt dục hỏa, hạ thân phỉm ra dịch ẩm ướt nóng bỏng làm cô vô thức lại sợ hãi, nhưng khoái ý tê dại làm cô không nhận được nước nở khe khẽ.

"Thoải mái sao?" Hắn hỏi rõ ràng, lại chà xát, ngón tay đang ở hoa huyết của cô không kiêng nể gì lại niết mạnh, không buông tha một chỗ mẫn cảm, dùng sức chà xát tiểu trâm trâu đỏ bồng, vỗ về khiến cô chảy ra càng nhiều ái dịch.

"Ừm a " Như Diệp then thùng, bật ra tiếng rên rỉ yêu kiều làm người ta mặt đỏ tim đập.

Cô cảm thấy toàn thân chính mình đều nóng, cũng sắp bị Đường Vĩ hòa tan.

Nam nhân trên người còn không chịu bỏ qua cho cô, ngón tay dài bướng bỉnh tra tấn nụ hoa mảnh mai, hơi thở ẩm áp không ngừng phun ở bên tai cô.

"Em thật thơm." Thật sâu ngửi mùi hương tươi mát của cô, Đường Vĩ lại chuyển động ngón tay càng nhanh

"Em nhìn xem, đều ẩm ướt như thế, không có then thùng, thay bằng nhiệt tình, đúng không?" Hắn tạm dừng tay vỗ về chơi đùa, đem ngón tay dính đầy mật dịch trong suốt chuyển qua trước mắt cô, làm cho cô xem rõ ràng cô thích bị hắn trêu chọc đến mức nào.

Khi hắn nhìn cô, hành động cùng lời nói cô, đều biểu lộ ra một tia ngây thơ, vừa gợi cảm, lại ngọt, nhìn sự then thùng của Như Diệp, hắn mê muội, muốn nhìn một chút khí chất kiên cường làm hắn mê luyến thật sâu.

"Anh... Thật đáng ghét!" Như Diệp xấu hổ rời đi ngón tay tà ác của Đường Vĩ, khoái cảm mãnh liệt quá đáng cùng với bản tính then thùng làm cô bối rối, cô muốn xoay người sang chỗ khác làm đà điểu, lại bị Đường Vĩ ngăn lại.

"Em phải nói em rất thích!" Đường Vĩ tà ác cười, mút cắn lỗ tai của cô, lại đưa ngón tay dài bức người của hắn trở lại giữa hai chân của cô, trần trọc chà xát hoa hạch vô cùng mẫn cảm kia, trêu chọc làm cô lộ ra phản ứng hồn nhiên nhất.

"Ừm... A..." Khi hắn cố ý trêu đùa, cô chỉ có thể mãnh liệt thở dốc, rên rỉ đầy yêu kiều, lại cũng không thể nói bất cứ một câu nào

"Chờ đợi đi, Diệp nhi, anh sẽ cho em càng thêm thoải mái..." Hắn kề sát bầu ngực tròn trịa màu phấn hồng của cô, thay phiên hút hai đỉnh ngực, lấy đầu lưỡi chà xát, dùng răng nanh tinh tế cắn mút.

"A..." Không thể kháng cự được khoái cảm đang đánh úp lại, cô yêu kiều thở dốc, bản năng cong người lên, hướng đến miệng của hắn đòi càng nhiều, trong cơ thể tích tụ quá nhiều khoái cảm cùng dục niệm.

Môi của hắn, tay của hắn, giống là muốn ép cô đến điên, mặc sức đùa bỡn thân thể của cô, làm cho cô nổi lên từng trận run run cả người lại mềm mại vô lực, chỉ có thể mặc hắn "ta cần ta cứ lấy".

"Thực thoải mái đúng không?" Hắn cố tình còn không buông tha cô, đầu lưỡi ẩm ướt lướt qua vành tai cô, ở cô bên tai nói lời tà ác.

Như Diệp không nhịn được vận vẹo thân hình, căn bản không thể trả lời, chỉ biết là khi hắn thì thầm, thân thể của cô trở nên càng thêm mẫn cảm, mà động tác xâm chiếm của hắn càng lúc càng làm cô dâng lên từng trận khát vọng, xâm nhập ý chí của cô làm cho cô vì khoái cảm mà la lên.

Khoái cảm ở giữa hai chân càng ngày càng tích tụ, trở thành khát vọng mãnh liệt.

"Ừm... Em..." Cô mê muội nâng mắt nhìn về phía trên, tay nhỏ bé không nhịn được đặt lên cơ vai rắn chắc gợi cảm của nam nhân, mười ngón tay thật sâu cắm vào."Nóng quá... A..." Tóc đen mượt mà rối loạn, ở giữa hoa tâm run rẩy.

"Cao trào sao?" Hắn dùng đôi mắt như ngọn lửa nhìn chằm chằm vào cô.

"Cao trào cái gì?!" Cô lo sợ lại nghi hoặc mở to mắt.

"Em sắp đến cao trào." Hắn như ác ma tà mị nói với cô

"A... Anh đang nói cái gì? Đó là cái gì?! A..." Khoái cảm thật lớn nháy mắt long trời lở đất mà đến, Hai chân Như Diệp cứng đờ, cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi không ngừng bật ra tiếng kêu dâm dăng, thân thể mềm mại kịch liệt run rẩy.

"Cao trào!" Đôi mắt màu đen mê muội nhìn vào biểu hiện xinh đẹp lại mê người này của cô

Cô không biết vì sao toàn thân mình run rẩy lại vô lực, cô chỉ biết là bản thân không thể khống chế.

"Em chảy ra thật nhiều mật!" Chất lỏng trong suốt từ u cổ thần bí của cô nhẹ nhàng chảy xuống, Đường Vĩ nâng bàn tay to dính đầy chất lỏng, khi hắn mở ra năm ngón tay, chất lỏng dính kết thành hỗn hợp ngầy ngậy.

"Ừm... Đừng nói nữa, thật tu nhân!" Cô mới nếm thử tư vị tình dục, dĩ nhiên bị lạc ở kỷ xảo điều luyện của hắn

"Em thực ngọt..." Hắn thỏa mãn thở dài.

Như Diệp nhìn bộ dáng thỏa mãn của hắn, cơ thể nháy mắt lại nảy lên dục niệm.

11. Chương 11

"Đừng... Thật tu nhân..." Hai tay Như Diệp chống lấy khuôn ngực vĩ ngạn của hắn.

"Không có gì phải ngưng ngừng, đợi một lúc nữa, anh sẽ cho em càng thoải mái." Đường Vĩ tà ác nói, làm cho càng nhiều mật dịch theo u cổ của Như Diệp thấm xuất ra.

Đường Vĩ nhìn đỉnh ngực cứng rắn của cô, nhẹ nhàng xoa nắn kích thích.

"A... Không cần, em... Không cần..." Như Diệp nghẹn ngào, dung giọng mũi nghẹn ngào nói, tuyệt vọng cầu xin tha thứ, bất quá Đường Vĩ căn bản cũng sẽ không dừng tay.

"Không, đỉnh ngực cứng rắn không nói ngừng lại nha." Hắn như trừng phạt tiểu hài tử không ngoan, càng tận lực xoa nắn miên nhũ của cô, dùng sức đẩy lên."Đứa nhỏ không ngoan sẽ bị xử phạt." Hắn nghiêm mặt ở bên tai cô trầm thấp nói, giọng nói còn đang quanh quẩn ở đầu óc cô, hắn chợt cúi đầu há mồm nuốt vào nụ hoa xinh đẹp đứng thẳng của Như Diệp.

"A..." Như Diệp ngửa đầu, thân mình cong lên thành một đường xinh đẹp.

Cô cảm giác được đầu lưỡi của hắn để ở hạt châu cứng rắn của cô, phóng thẳng liếm lại cắn, giống đứa trẻ mới sinh dòng sữa mẹ, tham lam hút. Đầu lưỡi của hắn giống như một nguồn điện tiến đến chỗ sâu nhất trong linh hồn cô, cả người cô, từng tế bào lớn nhỏ đều cứng lại.

”Có thích không?” Ổ bụi hoa của cô, ngón tay tà ác đang tàn sát bờ bãi dung sức đẩy ra nụ hoa nhuyển nộn ẩm ướt, nương theo cơ thể đang xuất ra ái dịch ẩm ướt của cô, đột nhiên dung sức, liền xâm nhập hoa bích vừa nóng vừa chặt của cô.

”A...” Cô hít sâu một hơi, dung giọng nói khan khàn kêu lên, cảm giác đau đớn nhanh chóng từ hạ thân lan tràn ra, làm thân hình cô căng thẳng, bụng co rút lại, khoái ý mãnh liệt được cảm nhận lúc trước đột nhiên bị tiêu tan hơn phân nửa.

Phản ứng của cô cùng hoa kính đang co rút nhanh, gắt gao kiềm trụ ngón tay của hắn, làm cho hạ phúc của hắn càng thêm cứng rắn, hận không thể lập tức tiến vào trong cơ thể của cô...

”Thả lỏng, Điệp Nhi, đừng giấp nhanh như vậy.” Hắn nhẹ giọng thì thào trấn an, lại lần nữa hôn lên môi cô, hơi thở cực nóng phả vào má cô, đôi môi ẩm nóng trấn an lòng của cô.

Hắn quả thực yêu cảm giác được cô khít khao bao vây lấy ngón tay hắn.

”Vĩ, anh... Anh đừng như vậy được không? Em có chút khó chịu...” Như Điệp nhíu mày lại, khó chịu muốn thoát khỏi ngón tay hắn.

”Không được, anh đã cho em cơ hội cự tuyệt anh, hiện tại anh đừng không được, rất nhanh em sẽ thích ứng.” Hắn đem ngón tay cái đặt ở nơi riêng tư của cô, ngay trước hoa hạcma sát xoa bóp, làm cô tràn ra càng nhiều ái dịch, kích thích thân thể của cô toát ra phản ứng thành thực nhất.

Dần dần, thân mình cứng ngắc buộc chặt của cô trầm tĩnh lại, không tự giác bật ra tiếng rên rỉ: “Ừm...”

Nghe được cô lại bật ra tiếng kêu yêu kiều, ngón tay đang dừng lại trong cơ thể cô mới chậm rãi động, bắt đầu ở hoa huyết ngập nước ra vào, thanh âm tiếng nước va chạm vang lên khắp phòng, làm cô rên rỉ cùng thở gấp.

”A...” Ngón tay dài trong cơ thể của cô gây cho Như Điệp từng đợt khoái cảm vừa xa lạ vừa đau đớn, trong đầu một mảnh sương mù, ý thức hoàn toàn tập trung ở đầu ngón tay trong cơ thể đang trêu chọc cô.

Cảm giác trong cơ thể cô xuất ra càng nhiều ái dịch ẩm ướt, hắn càng thêm dùng sức ở trong cơ thể cô trườn đưa, động tác nhanh hơn, tăng mạnh lên.

”A a...” Theo tốc độ ngón tay ra vào, cái miệng nhỏ nhắn của Như Điệp bật ra một âm thanh yêu kiều, giống như giai điệu tuyệt vời nhất, làm cho người ta nghe xong không chỉ mất đồ tim đập, mà còn bị dục hỏa đốt người.

”Em chặt như vật thật sự là làm cho anh phát điên.” Thoáng rút ra ngón tay, lấy lực đạo càng mạnh mẽ lại xuyên vào mật kính, chất lỏng cuộn cuộn không dứt cổ vũ động tác của hắn, lấy tốc độ mạnh mẽ đùa bỡn hoa huyết của cô ở chỗ sâu trong, làm cô không ngừng phát ra âm thanh uyển chuyển, bất lực thừa nhận hắn ở trong cơ thể của cô lần lượt đùa bỡn, dường như muốn làm cô phát điên.

”Nói tên anh... Nói là Vĩ, Điệp Nhi.” Đường Vĩ cúi đầu khẽ hôn cái trán trơn bóng đang chảy một chút mồ hôi, nhìn một trận ửng đỏ giống nhau son bần nhiễm thượng cô hai gò má, một đôi mắt đẹp dạng Thủy giống như cảnh xuân, mị thái dụ hoặc nam nhân xâm phạm cô.

”Ừm... Vĩ...” Sớm bị lạc trong khoái cảm mà hắn tạo ra, cô khát cầu hô lên tên của hắn.

Trong mắt Đường Vĩ toát ra tia sang mừng rỡ, “Ngoan, tiếp tục gọi tên của anh...” Ngón tay dài bịch tường của cô kẹp chặt lấy, làm cho hắn nhìn không được mắt hờn, âm thầm rên rỉ, hạ thân lại càng thêm cứng rắn đau đớn làm cho hắn dục hỏa khó nhịn.

Hắn dùng lực ở trong cơ thể của cô đưa đẩy, cũng dùng tốc độ nhanh hơn...

”Vĩ! A...” Khoái cảm nối tiếp nhau làm cho cô dồn dập thở gấp, không nhịn được rên rỉ.

Hơi thở của hắn trở nên gấp gáp, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bị lạc trong khoái cảm, mồ hôi vì ản nhĩn mà nhỏ từng giọt lên cơ thể của cô

Tay to cầm nộn nhũ non mềm của cô, cúi đầu hôn lên đỉnh ngực mềm mại, liếm mút nơi mẫn cảm của cô, ngón tay dài lại khẽ cong lên, mở rộng hoa kính nóng cháy của cô, đồng thời càng cuồng vọng dùng đầu ngón tay nữa xâm nhập cô, hai ngón tay khép lại ở trong hoa kính của cô cuồng tứ co rúm, thỉnh thoảng còn tách hai ngón tay ra, để càng mở rộng sự khít khao của cô, để cô sớm có thể cất chứa sự vĩ ngạn của hắn.

12. Chương 12

“A...” Như Diệp theo bản năng ưỡn lên thân mình, hòa theo động tác từ ngón tay của hắn, hai tay bấu chặt lấy đệm giường, cảm giác từng đợt nóng cháy cùng khoái cảm giống như thủy triều vậy, đem cô bao phủ lấy, cô không thể khống chế chính mình, thân thể giống như bị hạ một loại ma, tham luyện Đường Vĩ gây cho cô vui thích.

”Diệp Nhi, thích cảm giác anh ở bên trong em sao?” Hắn nhìn chăm chăm vào mắt cô, hai cái ngón tay dùng tần suất rất nhanh ở trong cơ thể cô ra vào.

”Ừm! Thích... Em rất thích!” Cô từ từ nhắm hai mắt, cái miệng nhỏ nhắn ngậm nga dùng tiếng nói ngọt ngào làm lòng người lay động.

Đường Vĩ càng cuồng mãnh sáp nhập, rút ra, đùa bỡn hoa huyết ẩm ướt nóng như lửa, mỗi một lần đều mang ra một chút ái dịch, dính đầy ngón tay của hắn.

Mà theo động tác từ ngón tay hắn, thân thể của cô cũng không ngừng run rẩy, đùi tuyết trắng khi thì mở ra, khi thì khép lại, không chịu nổi kích thích mãnh liệt như thế.

Hắn cẩn thận nhìn chăm chăm hoa cốt nhỏ đến mức không thể nhỏ hơn của cô, nhìn ngón tay của chính mình không ngừng mang theo ái dịch trong suốt từ cơ thể cô, theo hoa huyết cùng bắp đùi trắng nõn chảy xuống giường, làm cho hắn không thể khắc chế dục hỏa của chính mình.

”Cơ thể của em thật là khó chịu.” Cánh tay nhỏ bé của Như Diệp vịn lấy cánh tay của hắn, vách tường mềm mại trong hoa huyết hấp mút lấy đầu ngón tay của hắn, làm cho hắn cảm giác được hoa kính chặt chẽ của cô đang tham lam hút.

Trên thái dương của Đường Vĩ, gân xanh ản hiện, như là cố nén dục hỏa.

Ngón tay của hắn ở trong thịt động hung hãn sát nhập, tang nhanh tốc độ, mặt khác bàn tay to cũng xoa bóp đại nhũ trắng nõn lay động không ngừng, nhìn nó tại bàn tay của hắn biến hình.

Hắn lại một lần nữa đùa bỡn, ngẫu nhiên cúi đầu khẽ liếm đỉnh ngực kiều ngạo của cô, gây cho Như Diệp sự vui thích khôn cùng, điện lưu ở trong cơ thể của cô không ngừng tang lên.

”A... A a...” Hắn kéo léo kích thích từ trên xuống dưới làm cho cô vận vẹo kịch liệt hơn, “Không, không cần a... A...” Cô chịu không nổi khoái cảm nhiều như thế.

”Thật... Thật là khó chịu... Không cần... A...” Như Diệp cầm cánh tay hắn, lại ngăn cản không được động tác của hắn.

Liên mật dịch trắng mịn, tốc độ hắn rút ra chọc vào lại càng nhanh hơn, lực đạo càng ngày càng cuồng mãnh, bàn tay to liên tiếp chà xát tiểu trân châu đáng yêu ản sâu trong đóa hoa, theo hoa huyết cực nhỏ kia, mật dịch trong suốt trắng mịn không ngừng trào ra, ngón tay hắn xuyên vào làm thân mình nhỏ nhắn của cô càng rung động, làm hai vú kiên đỉnh run rẩy.

”A... Em, không được...” Như Diệp phát ra âm thanh nức nở, hốc mắt chứa đầy nước mắt, điện lưu không ngừng kích thích thân thể của cô, cả thân thể cô hơi hơi co rút.

”Còn không bắt đầu, tại sao em có thể nói không được?” Đường Vĩ nói nhỏ, vẻ mặt sâu xa khó hiểu làm cho người ta càng kinh hãi cùng bối rối.

Tay kia đùa bốn hoa huyết ướm sũng của cô, sau đó đi xuống, nhìn hai phiến thịt non mềm nhỏ nhắn, ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua.

Thân thể Như Diệp khẽ run, hoa kính co rút nhanh, gắt gao mút ngón tay của nam nhân, làm hắn suýt nữa không rút ra được.

"Anh còn chưa tiến vào đã cảm giác được nó chặt như vậy..." Đường Vĩ thở dốc, cúi đầu rên rỉ, dục vọng đã căng cứng đến mức độ cao nhất, thiếu chút nữa sẽ nổ mạnh.

Hắn cắn răng chống cự dục hỏa, muốn cô vì hắn mà điên cuồng.

Đường Vĩ đẩy ra hai phiến thịt nhỏ, nhìn nhụy hoa run rẩy, khoe miệng nhẹ nhàng tạo thành một độ cong, lại nhìn đôi mắt mê hoặc của cô. Đột nhiên, hắn lấy tay theo hoa huyết ướm sũng của cô rút ra.

Như Diệp ngạc nhiên trừng mắt to, trong mắt tràn ngập nghi vấn, chẳng lẽ chuyện nam nữ cũng chỉ có như vậy sao? Tuy rằng cô không thể thừa nhận sự tra tấn ngọt ngào của hắn, nhưng càng không thể chấp nhận cứ như vậy đã xong.

"Vĩ..." Cô run rẩy ôm lấy hắn, cắn chặt cánh môi, muốn hỏi lại không dám hỏi, nhưng sự hư không không thể phát tiết trong cơ thể càng ngày càng mãnh liệt, làm cho hai mắt xinh đẹp của cô thậm chí có chút ươn ướt, lông mày nhíu lại.

"Đừng nóng vội, anh muốn cho em hưởng thụ càng nhiều." Hắn nóng bỏng tách ra hai chân của cô, nơi tư mật hồng nhạt của cô dưới sự khiêu khích của hắn đã sớm thấm ướt một mảnh.

Hai mắt hắn nhíu lại, toát ra dục hỏa mãnh liệt.

Cảm thấy nơi riêng tư của chính mình trắng trợn lộ ra làm cho hắn nhìn xem nhất thanh nhị sở, Như Diệp không khỏi xấu hổ đỏ mặt, hoa huyết lại co rút, cũng không tự chủ được xuất ra càng nhiều ái dịch, thấm ướt tư mật xinh đẹp, cũng làm cho dục hỏa của hắn càng tang vọt.

Ánh sáng tản mát cùng hương vị mê người, khắp nơi không có chỗ nào là không hấp dẫn hắn, làm cho hắn khẩn cấp muốn dùng miệng liếm láp hương vị ngọt ngào cùng chất lỏng trắng mịn, hắn cũng muốn nhắm nháp cánh hoa đỏ tươi kia.

"Anh muốn làm gì sao?" Mắt cá chân của cô bị hai tay của hắn gắt gao kiềm chế, làm cho cô không thể nhúc nhích, chỉ có thể trở mặt nhìn hắn đem hai chân của cô đặt ở vai của hắn.

13. Chương 13

Như Diệp bối rối muốn giãy ra, lại bị hắn tiến đến giữa hai chân cô, hình ảnh dâm tà đó làm cô chấn động.

Suy nghĩ lập tức biến thành hành động, Đường Vĩ cúi đầu xuống, vươn đầu lưỡi liếm nhụy hoa nhỏ được cất giấu giữa hai phiến thịt, một lần lại một lần, không ngừng liếm mút nơi riêng tư của cô.

"A! Không cần như vậy... Vĩ..." Cô mở to mắt, hắn cứ nhiên liếm chỗ tư mật của cô, cô cảm thấy rất bẩn, đầu lưỡi hắn ở nơi riêng tư của cô dao động, lại làm cô choáng váng, cô phân biệt không được chất lỏng ươn ướt giữa hai chân là của chính mình, hay là của hắn!

Không nhìn thấy sự bối rối kháng cự của cô, hắn bóp chặt bờ mông tròn, phấn nộn, đầu lưỡi linh hoạt hung hăng chọc vào chỗ trung tâm ngọt ngào như mật, lấy tiết tấu điên cuồng ở trong cơ thể cô xoay tròn, ma sát, chất lỏng trắng mịn lại từ cơ thể cô trào ra.

"A..." Thân thể Như Diệp kịch liệt rung động, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ửng hồng, hai chân bị tách ra không ngừng run run, cảm giác lưỡi hắn vừa nhẹ nhàng lại mạnh mẽ như dòng nước xoáy vào chỗ mềm cảm nhất của cô, cô không thể kiềm chế, vì thế âm thanh dâm đãng cũng không được bật ra.

Lắng nghe âm thanh mất hồn của cô, làm hắn càng thêm tùy ý, khẽ cắn nộn huyết phần hồng của cô, lại hấp mút chất lỏng ngọt ngào của cô, giống như là uống thứ nước đẹp đẽ nhất trên đời này, đột nhiên đầu lưỡi đâm vào chỗ sâu nhất của hoa huyết, lướt qua khe hẹp mặn nồng của cô trên đùa, làm khoái cảm của cô được đẩy lên mức cao nhất.

"A... Không cần..." Thân thể mới trải nghiệm tình dục không thể tiếp nhận thêm kích thích tình dục cuồng hơn nữa, cả thân thể cô như sôi trào, mất đi khí lực kháng cự, trầm luân vào ma trận mà hắn tạo ra.

Phản ứng của càng kịch liệt, hắn tấn công càng hung mãnh.

Hắn vươn tay xoa bóp tiểu trâm trêu được giấu sau hai cánh hoa, nơi tư mật của cô tản ra mùi thơm mê người, làm hắn càng thêm cơ khát, ngậm nó rồi điên cuồng mút, đầu lưỡi nghịch ngợm xoay tròn hoa hạnh đáng yêu, tinh tế liếm láp, cọ xát...

"A... Xin anh... Vĩ..." Từng trận khoái cảm từ chỗ tư mật lan ra khắp cơ thể, trong cơ thể cô, ở chỗ sâu nhất càng khát cầu nhiều khoái cảm, hai tay Như Diệp kích động ép chặt đầu của hắn, khó nhẹn điên cuồng nắm lấy mái tóc đen của hắn, thanh âm dâm dăng từ trong cơ thể không ngừng tràn ra, cong người lên hùa theo động tác từ môi lưỡi hắn.

Cô mới nếm thử tư vị tình dục, cơ hồ cũng bị kỹ xảo cao siêu của hắn làm cho trầm mê, toàn thân đều khát cầu hắn, lại không biết chính mình rốt cuộc khát cầu cái gì.

Khoái cảm bén nhọn lại đau đớn, tê dại từ hạ thân truyền lên. Hoa kính không ngừng co rút lại, ái dịch cũng trào ra, đem mặt của hắn đều dính chất lỏng của cô.

Bụi cỏ mềm mại của cô cũng dính đầy sương, thoát nhìn trong suốt, tản mát ra ánh sáng mê người.

Nhìn Như Diệp bị khơi mào dục vọng không thể che giấu, toàn thân Đường Vĩ giống như bị đốt cháy, khẩn cấp lại xúc động mãnh liệt muốn giữ lấy cô, làm cho cơ long đã sớm cương cứng của hắn như muốn nổ mạnh.

"Ừm... A..." Như Diệp cắn môi, kích thích cuồng liệt trước ngực cùng đầu lưỡi vẫn rút ra chọc vào ổ tiểu huyết của cô như một ngọn lửa đang cháy rực, lỗ nhỏ không ngừng nhấp nháy, cảm giác gãi ngứa ở hạ thể không thể thỏa mãn cô, cô muốn càng nhiều càng nhiều...

"Muốn anh sao?" Hắn khàn khàn ở bên tai cô thấp giọng hỏi, động tác rút ra chọc vào từ ngón tay vẫn không hề gián đoạn

"Ách... Em... A..." đột nhiên, cô thét chói tai một tiếng, toàn bộ linh hồn như bay cao, hoa huyết nhện không được co rút lại, tình triều cuộn cuộn tràn ra, làm toàn bộ lòng bàn tay của Đường Vĩ ẩm ướt

"Thật đẹp, giống như một đóa Phù Dung nở rộ dưới ánh trăng." Đôi mắt Đường Vĩ càng thêm thâm trầm, ở dưới bụi cỏ mềm mại kia, vì kích thích quá độ mà hoa hạnh của cô trở nên sưng đỏ, dưới khe hở mê người chảy ra ái dịch trong suốt, hoa cốc ẩm ướt thâm u như một đóa hoa mai, tiểu trâm trêu được ăn no nên tản ra ánh sáng dâm mỹ, hơi thở hỗn hển của cô làm hắn không thể hô hấp, hạ thân của hắn lại càng thêm trường đau.

"Ừm..." Cảm thụ khoái cảm sau cao trào, ý thức của Như Diệp dần trở nên mơ hồ.

Hơi thở của Đường Vĩ ồ ồ, nhìn tư thế câu người của thiên hạ gợi cảm dưới thân, lại cũng không thể chờ đợi thêm nữa, nhanh chóng tách ra đùi trắng nõn của cô, để hạ thân đã sớm trương to đau đớn ở ngay của vào chỗ tư mật của cô.

"A..." Như Diệp không khỏi thở nhẹ, nín thở nhìn cơ long thật lớn giữa hai chân hắn, không thể rời tầm mắt.

Nhìn thiết bóng đỏ tím dữ tợn, căng trương của hắn, càng lúc càng đáng sợ, Như Diệp bất an, thân thể lại cảm thấy một chút hưng phấn, cô cũng muốn... Muốn được lấp đầy.

Giờ phút này, sự hưng phấn từ sâu trong nội tâm cô không ngừng trào lên, ở mỗi một tế bào trong cơ thể cô đều tác quái, là một loại cảm giác trống rỗng làm người ta cảm thấy bất lực

"Diệp Nhi..." Đôi mắt đen thâm trầm của hắn cất chứa dục hỏa khó nhẹn, thanh âm hắn vì ham muốn mà trở nên khàn khàn: "Nói cho anh biết, em muốn cái gì?"

Như Diệp đã sớm không thể khống chế cảm giác của chính mình, "Em... Em không biết, Vĩ... Ừm..." Cô khó nhẹn ôm chặt hắn.

Nhìn bộ dáng cô yếu ớt, xinh đẹp mà hồn nhiên, Đường Vĩ nở nụ cười, "Nói em muốn anh, nói mau!"

Hắn nắm cự long súng to của mình, đỉnh nam tính cố ý để ở nụ hoa ẩm ướt của cô, dính ái dịch trắng mịn, ác liệt cọ xát giữa khe rãnh của cô, làm toàn thân cô run rẩy.

”Ừm... Em... Em muốn anh... Vĩ... Muốn anh...” Cô khó có thể khắc chế hi vọng hắn có thể lấp đầy sự hư không của cô.

Kích tình này, cơ hồ sắp đem cô hòa tan! Hoa hạch bé nhỏ của cô, vừa vặn chạm vào đỉnh nam tính dữ tợn của hắn, nơi riêng tư mãi cảm cảm thụ được sự nóng bỏng toát ra, chiếu vào hoa tâm, làm chócột sống của cô run lên, toàn thân xụi lơ.

14. Chương 14: Chương 14

15. Chương 15: Chương 15

"Vĩ..." Như Diệp gương đôi mắt sương mù thất thần nhìn sự tuấn mỹ của hắn, sau khi bị Đường Vĩ lấp đầy đột nhiên cô dâng lên cảm giác rất hư không, cô hô tên của hắn, đối với sự tham lam của mình cảm thấy sợ hãi.

"Đừng sợ, theo anh..." Hắn ôm chặt cô, mái tóc đen ẩm ướt kề sát Như Diệp, một lần lại một lần thẳng tiến, ma sát hoa hạc mãi mãi, làm cho u khẩu của cô lại bắt đầu chảy ra mật dịch ẩm ướt.

Kích thích làm cho Đường Vĩ nhìn không được dần dần tăng thêm lực đạo, ở hoa huyết của cô cuồng mãnh rút ra chọc vào.

Cô theo tiết tấu của hắn, bị mang đến một cơn tình triều vui thích chưa từng có, như xuôi theo dòng nước đang chảy mãnh liệt, bị hắn mang đến cho mình cảm giác cực hạn chưa bao giờ trải nghiệm.

"A... Thật đau... Em cảm thấy hơi đau..." Như Diệp ôm Đường Vĩ thật chặt rồi hô nhỏ.

Mồ hôi của hắn rơi trên người cô, hai tay ôm lấy hông trắng mịn của cô, giữ chặt lấy chúng, làm cho cái cứng rắn nóng rực của hắn hoàn toàn xuyên vào chỗ sâu nhất trong cơ thể cô, bắt đầu tiết tấu cuồng loạn.

Trong phòng nhất thời tràn ngập tiếng va chạm kịch liệt của thân thể, làm cho người ta nghe xong mặt đỏ, lại thêm tiếng rên rỉ dâm dăng của nữ nhân, xuân sắc khôn cùng.

"Ừm ừm ... Vĩ... Thật thoải mái..." Cô mềm mại không xương, để mồ hôi đầm đìa ôm hắn không ngừng thở gấp, lớn tiếng rên rỉ

"A... Điệp nhi, tuyệt quá... Nơi đó của em nóng quá... Quá tuyệt vời..." Hắn kim lòng không đậu tán thưởng, phát ra tiếng thở dốc hổn hển.

16. Chương 16: Chương 16

17. Chương 17: Chương 17

Mỗi khi hắn tiến vào một chút, nhũ tiêm đỏ rực liên rung động không thôi, diễm lệ làm nổi bật da thịt trắng như tuyết, có cảm giác dâm mỹ nói không nên lời.

Trên người cô thăm ra mồ hôi tinh mịn, dính ở thân thể ngọc ngà, khi ngọn đèn chiếu vào, mồ hôi lóe trong suốt sáng bóng, lúc ẩn lúc hiện, làm cho cô thoát nhìn như một tiểu ma nữ mê hoặc lòng người.

"Em thật sự đẹp quá, đẹp đến mức làm anh muốn một ngụm đem em nuốt vào." Hô hấp Đường Vĩ trở nên ồ ồ, hắn càng thêm phần khởi.

Đường Vĩ đem bàn tay to tham nhập chỗ tương giao của hai người, đẩy ra đóa hoa, hắn rất quen mỗi chỗ mẫn cảm của nàng, hắn không ngừng niết hoa hạch của nàng, mắt thấy chúng run rẩy càng thêm xinh đẹp, hoa kính non mềm cũng xuất ra càng nhiều ái dịch ngọt ngào.

"A a a..." Tình triều giống một ngọn gió lốc thổi qua Như Điệp, khoái cảm chạy như điên trong cơ thể là sự vui sướng mà cô chưa từng có ngay cả ở trong những giấc mộng sâu kín nhất, từng trận run rẩy mãnh liệt, cô chỉ có thể gất gao leo lên hắn, dựa vào hắn.

Ngón tay thon dài của Đường Vĩ không nhịn được ở tiểu hạch mẫn cảm niết , cho đến khi nó sưng huyết, hắn vừa lòng nhu càng nhanh, thất lưng đông đưa càng nhanh, dùng mọi loại góc độ đâm vào cô.

Hắn thậm chí dùng hai ngón tay đẩy ra đóa hoa nhuyển nộn ẩm ướt, làm cho cự long có thể dùng tốc độ nhanh hơn ra vào trong cơ thể của cô.

"A a a..." Cô thốt ra một tiếng ngâm nga mị hoặc, cô đã không nhịn được nữa rồi...

Hoa huyết của cô bị ma sát càng lúc càng nóng rực, mà đầu ngón tay của hắn lại là nguồn cơn trêu chọc đám lửa âm ỉ càng cháy lớn hơn, kích thích của hắn làm cho người cô mềm nhũn.

"Em đem anh mút nhanh thật... Em giỏi quá..." Bóp mạnh hông cánh hoa trắng nõn của cô, nóng thiết

cứng rắn của hân dùng sức xô xuyên cô.

"Ừm... A a... A... Ừm..." Tay nhỏ bé nắm chặt lấy đệm giường, điện lưu trong cơ thể làm cho cô bất lực rên rỉ, giống như muốn thoát đi hô hấp của cô vậy.

Mỗi một lần đâm vào, đều chạm thật sâu vào tử cung khát khao của cô, mỗi một lần rút ra, đều khiêu khích cô xuất càng nhiều mật dịch ngọt ngào.

Âm thanh giữa hai thân thể va chạm không ngừng vang lên, quanh quẩn ở trong phòng ngủ, trong không khí tràn đầy hương bị tình dục.

"Ừm... Vĩ..." Kích thích càng không ngừng dội đến, làm cho cô yêu kiều liên tục

Hạ thể trở nên tê dại mà mềm mại, Như Diệp trong tiềm thức hòa theo khoái ý kia, không tự chủ cong thân thể, hạ thân đâm dăng giống như có ý thức vậy, bờ mông tròn mịn cũng nghênh hướng cứng rắn to lớn bồng bồng phần chấn của hân, tìm kiếm khoái cảm dâng trào.

"Đi theo anh, đi sát theo anh!" Đường Vĩ chế trụ vòng eo mảnh mai của cô, dùng tốc độ cuồng dã nhất ra vào cơ thể cô, mỗi một lần đâm vào càng thêm mạnh mẽ, làm cho chính mình hoàn toàn giữ lấy cô.

"A! Vĩ..." Hai mắt sương mù, môi anh đào kiều diễm ướt át không ngừng thở dốc, cô cũng bị loạn động của hân làm cho phát điên, tựa như một pho tượng mặc người ta bài bố.

Một loạt khoái cảm ngọt ngào không ngừng mà nảy lên, cô đã trở nên quá mẫn cảm, bị nam tính dâng trào của hân kịch liệt ma sát mà trở nên sừng huyết, đã rất cuộc chịu không nổi càng nhiều kích thích, mỗi một lần hân trườn dứa, xâm nhập hoa tâm mềm mại của cô ở chỗ sâu nhất, giống như muốn giết chết cô, đều gây cho cô mãnh liệt vui thích, lực phủ ngũ tạng của cô đều mềm nhũn.

Khi hân không ngừng xâm phạm, thần trí cô đã bay xa, thân mình mảnh khảnh không ngừng theo động tác ái ân mà cong lên. Cô căn bản là đã phân biệt không được hai người bọn họ trong lúc đó ai thuộc về ai, cũng có thể bọn họ căn bản chính là một thể.

"Đúng, là như thế này" lực đạo ở đầu ngón tay càng nhiều, tốc độ nhanh hơn, Đường Vĩ có thể cảm giác được hoa kính của cô bắt đầu co rút, giáp hân phát cuồng, lại dùng sức đỉnh đến chỗ sâu nhất trong cơ thể cô.

"A... Cho em... Yêu em..." cảm thụ được cự long nóng rực thật lớn ở trong nộn huyết của cô qua lại, cảm giác phong phú bị lấp đầy làm cô sinh ra khoái cảm không gì sánh được.

Hai tay Đường Vĩ nâng người cô lên, động tác kịch liệt ở trên người cô lưu lại dấu vết luyện ái khó xóa khỏi...

”Tất cả cho em... Toàn bộ đều cho em...” Hấn cắn chặt răng, lưng thẳng tắp, cuồng bạo ở hoa huyết của cô giở trò xấu

Hấn không ngừng mà biến hóa góc độ, thật sâu vùi vào u cổ khít khao của cô, cảm thụ được vách tường non mịn mềm mại của cô mút vào, bao bọc lấy cự long của hấn.

”A ” hạ thể mãnh liệt co rút lại, hoa kính của cô bị bắt buộc phải chứa lấy hấn

Nam căn lửa nóng không ngừng ở hoa huyết của cô ra vào, hưởng thụ cảm xúc mỹ lệ không nói nên lời này, đồng thời thể hiện bản năng đoạt lấy của phái nam.

18. Chương 18: Chương 18

19. Chương 19: Chỉ Là Bằng Hữu Sao?

Toàn bộ buổi tối, Như Diệp bị dục vọng mãnh liệt của hấn làm hoảng sợ, ngất vài lần.

Cô bị hấn yêu cầu vô độ đến mức không thể nói chuyện, chỉ mê man.

Cô không biết Đường Vĩ muốn cô vài lần

Đợi cô tỉnh lại , vật nam tính to lớn của hấn vẫn ở trong cơ thể cô.

Cô chậm rãi đem hấn rút ra , không muốn hấn thức dậy, nhưng cô vừa cử động Đường Vĩ đã tỉnh lại.

”Anh tỉnh rồi” Đường Vĩ nói tự nhiên như thế, như là mọi chuyện đều chưa phát sinh.

Hấn đứng dậy đi lấy khăn mặt ẩm ướt, đem hai chân cô hơi hơi mở ra, giúp Như Diệp chà lau ái dịch giữa chân cô.

”Không sao đâu” Như Diệp đỏ mặt nói

Đợi hấn xong xong, Như Diệp nói ”Em đi nấu bữa sáng ”

”Anh muốn nói một chuyện” hấn nghiêm túc ,Như Diệp lẳng lẳng nhìn hấn

”Chúng ta đêm qua chỉ là một đêm tình, một đêm thôi em hiểu không, anh sẽ không giải trừ hôn ước với vị hôn thê của anh, chúng ta chỉ là bạn bè bình thường” Đường Vĩ tàn nhẫn nói

Mà Như Diệp nín thở một hơi rồi nói "Em đáp ứng anh, nhưng em có một điều kiện.

"Nói đi ,điều kiện gì?" Đường Vĩ hỏi

Cô cố nén nước mắt nói "Em hi vọng ngày nghỉ chúng ta nhất định phải gặp nhau, mặc kệ anh đem em làm bằng hữu hay là bạn giường , trong thời gian 1 năm anh không được cưới cô ta"

"Được, anh đáp ứng em" Đường Vĩ nhìn hai mắt đầm lệ lưng tròn của cô, không đành lòng từ chối, tự giác đáp ứng

"Em hỏi anh một vấn đề, anh có yêu em không" Như Diệp không cần được nước mắt, để nó một giọt lại một giọt chảy xuống

"Không có, hoàn toàn không có" Đường Vĩ không quay đầu lại, nói dối

"Em biết rồi " Như Diệp đứng dậy xuống giường, mặc quần áo vào thân mình, chưa sót đứng lên rồi rời đi

Đường Vĩ nhìn chăm chú vào thân ảnh của cô, thở dài một hơi lẩm bẩm nói "Anh thủy chung chỉ yêu em"

Nhìn đệm giường còn vương lại ái dịch của hai người...

Hương vị hoan ái vẫn chưa tan

Nhưng người đã đi mất rồi...

Về nhà , Như Diệp gọi điện cho đứa em tốt nhất Hạ Thiên Nhã "Chị có việc muốn nói "

Từ nhỏ đến lớn chỉ cần có tâm sự cô nhất định sẽ cùng Thiên Nhã nói, cô ấy là người thân cũng là người bạn tốt

Hạ Thiên Nhã lập tức nói lại "Hôm nay buổi chiều chúng ta hẹn ở quán trà BELLAVITA

Trong quán

Hạ Thiên Nhã nhìn cổ Như Diệp, lập tức hiểu được sự tình "Chị có nam nhân! ! !"

"Chị hôm qua cùng Đường Vĩ trên giường , nhưng hẳn nói mọi chuyện chỉ là tình một đêm" Như Diệp đau thương nói

”Đợi chút, chị nói cái người chị nhận thức mười năm - Tề Đường Vĩ sao, như thế nào sẽ. . . . ” Thiên Nhã kinh hô

”Chị phát hiện chị yêu hấn rất lâu trước kia, chỉ là gần đây mới phát hiện ra... Chị nên làm sao đây” Như Điệp nói

”Nhưng hấn không phải muốn kết hôn sao” mọi người xem tin tức sẽ biết chuyện này ,Thiên Nhã cũng không ngoại lệ

”Chị biết , nhưng hấn đáp ứng ngày nghỉ sẽ gặp chị và trì hoãn hôn lễ” Như Điệp nói

”Chị đang chơi với lửa, chị biết không?” Thiên Nhã lo lắng nói

”Nhưng chị muốn yêu hấn thật sâu đậm một lần, mặc kệ kết cục như thế nào” Như Điệp hạ quyết tâm

”Vậy chị có việc muốn nói thì bảo em, không cần buồn ở trong lòng” nhìn Như Điệp hạ quyết định, Thiên Nhã Dạ không hề khuyên cô

”Đã biết” Như Điệp ngọt ngào cười

Radio

”Hoan nghênh nghe đài wow radio, tôi là DJ không ngủ Fatina, kế tiếp sẽ là tiết mục bài hát yêu cầu, hôm nay bài hát thứ nhất là của Lương Tĩnh Như - Thuộc Về, Trần Từ Không viết , hi vọng mọi người đều có thể tìm được hạnh phúc thuộc về chính mình ”

Em kiên trì, miễn cưỡng theo đuổi anh

Nếu như có thể có được anh sẽ là hạnh phúc tuyệt vời nhất mà em có được

Chỉ là em đã quá ngây thơ rồi...

Ngày hôm nay của em chính là quyết định sai lầm trong quá khứ

Ngày mai của em vẫn chỉ là một ẩn số

Tình yêu của chúng ta chỉ như ánh lửa le lói trong đêm tối

Chúng ta phải cùng nhau cố gắng

Kỳ thật Đường Vĩ mỗi ngày đều nghe đài.

Đây cũng là phương thức duy nhất hấn thể hiện mình yêu cô

Chẳng lẽ Như Diệp thật sự yêu hấn sao? Hấn biết Như Diệp không phải người tùy tiện, ngày đó cô đem thân mình trong sạch giao cho hấn

Hấn nên buông tay sao?

”Bác sĩ, bệnh nhân tiếp theo sắp tiến vào” thanh âm của y tá đưa hấn từ suy nghĩ hỗn loạn trở về hiện thực.

”Được” Đường Vĩ xốc lại tinh thần, quay trở lại bàn công tác.

Tề gia

Đường Vĩ đi tìm ba hấn tính nói cho ông chuyện hấn muốn giải trừ hôn ước.

Hấn quyết định cho hai người một cơ hội nữa để yêu nhau.

Hấn tiến vào thư phòng của cha.

”Vào đi” Ông Tề nói

”Con muốn hủy bỏ hôn ước” Đường Vĩ đi thẳng vào vấn đề .

”Vì cái gì? Năm đó con muốn theo nghề bác sĩ mà không kế nghiệp ta, ta đã đủ giận. Hiện tại báo chí đều đăng tin như thế, con lại muốn bỏ đi, con muốn ta tức chết phải không? Ông Từ vỗ bàn rít gào.

20. Chương 20: Chương 19.2

”Con muốn làm rõ vài việc, bây giờ con muốn từ hôn.” Đường Vĩ bình tĩnh nói.

”Làm rõ vài việc? Hay nhỉ, ba không cho phép.” Ba Tề nói.

”Con hoàn toàn không nghĩ đến chuyện thừa kế công ty của ba, khi đó con đáp ứng ba chuyện kết hôn là vì ba nói muốn hợp tác cùng bách hóa Thiên Sử, nếu như ba muốn hôn lễ ngày đó không có chú rể, ba cứ tiếp

tục không cho phép đi.” Đường Vĩ đứng dậy vặn chốt cửa, ra ngoài.

Suy nghĩ của anh bay về thời trung học.

”Aiz, em nghĩ anh làm bác sĩ là một lựa chọn đúng đó.” Như Diệp nói.

”Đúng thế nào? Nói nghe xem.” Lần đầu tiên có người nói với hắn như vậy.

”Bởi vì em phát hiện anh rất thích học y, mỗi lần đến thư viện anh đều nán lại rất lâu.” Như Diệp nhìn anh chăm chú nói.

”Vậy còn em, sau này muốn làm gì?” Đường Vĩ hỏi.

”Em muốn làm DJ trên radio hoặc là lồng tiếng phim hoạt hình.” Nói đến đây, gương mặt của Như Diệp cười thật tươi phát ra ánh sáng rực rỡ.

Đường Vĩ suy nghĩ một hồi, liền quyết định đi tìm Dữu Linh nói rõ ràng.

”Dữu Linh, anh là Đường Vĩ, anh có chuyện muốn nói với em.” Đường Vĩ gọi điện thoại.

”Được, em sẽ đến nhà anh.” Dữu Linh vui vẻ nói.

”Được, gặp em sau.” Đường Vĩ nói.

Tại nhà của Đường Vĩ.

”Có việc gì vậy?” Dữu Linh hỏi.

”Chúng ta... hủy bỏ hôn ước đi.” Đường Vĩ trực tiếp nói.

”Là bởi vì Đồng Như Diệp sao?” Dữu Linh đột nhiên có dự cảm này liền vàng vọt hỏi.

”Là vì cô ấy, nhưng thực sự anh cũng không yêu em.” Đường Vĩ thành thực nói.

”Chẳng lẽ cô ấy đã bò lên giường của anh? Em cũng có thể.” Dữu Linh cố tình gây sự.

”Không được nói cô ấy như vậy” Đường Vĩ nhú mày.

”Sao anh có thể đối với em như vậy??” Dữu Linh đánh vào ngực hấn, miệng phát tiết.

Bởi vì Đường Vĩ tự biết có lỗi với cô, nên để cô tùy ý làm vậy, mặc cô đâm cho đến khi tay tê dại mới dừng lại.

”Nếu như em cho anh, anh sẽ yêu em đúng không?” Dữu Linh hỏi.

Dữu Linh không chờ hấn trả lời, tay liền phủ lên đũng quần hấn.

Đợi một lúc lâu mà nơi đó của hấn vẫn ngủ say, cô chưa từ bỏ ý định muốn kéo khóa quần hấn xuống.

Lại bị hấn ngăn cản.

”Em có thể tìm được người tốt hơn, tội gì phải hạ thấp mình làm việc này.” Đường Vĩ khuyên bảo.

”Anh chính là người tốt nhất.” Dữu Linh đỏ cả vành mắt nói.

”Em đi đi” Đường Vĩ kêu cô rời đi.

”Em sẽ không từ bỏ dễ dàng như vậy đâu.” Dữu Linh thấy hết hy vọng, hung ác nói rồi bỏ đi.

21. Chương 21: Chương 20

Sinh hoạt ngọt ngào bắt đầu

Ngày hôm đó là cũng chính là ngày hai người giao hẹn gặp nhau.

Đúng hẹn, Như Diệp tới nhà Đường Vĩ.

Cô cầm chìa khóa thẻ anh đưa, mở cửa vào.

”Em đến rồi.” Đường Vĩ nghe tiếng mở cửa, từ trong phòng làm việc bước ra.

”Dạ, em mua thức ăn rồi, cùng nhau ăn cơm trưa đi.” Tay Như Diệp cầm hai túi lớn nói.

”Anh cầm giúp em.” Đường Vĩ đưa tay cầm cái túi trong tay cô, xách tới phòng bếp.

”Cám ơn.” Như Diệp cũng theo anh tới phòng bếp.

”Anh giúp em nấu cơm.” Đường Vĩ nói.

”Không cần đâu.” Như Diệp từ chối ý tốt của anh.

”Đừng quên anh là chuyên gia dinh dưỡng, hơn nữa anh cũng biết nấu ăn đấy.” Đường Vĩ không cho cô cự tuyệt, xoắn tay áo sơ mi lên, bắt đầu rửa rau.

”Được rồi.” Như Diệp thỏa hiệp.

Hai người bắt đầu nấu ăn.

“A!” Lúc xào rau, ngón trỏ Như Diệp không cẩn thận bị chảo nóng làm phỏng.

Đường Vi đang xác thức ăn, nghe được tiếng kêu, vội vã chạy đến kiểm tra, “Phỏng rồi, nhanh đi rửa nước lạnh.”

Đường Vi cầm tay cô đặt vào vòi nước lạnh một lúc.

“Em đỡ hơn nhiều rồi, cảm ơn.” Như Diệp cảm giác khá hơn, muốn rút bàn tay ra.

Mà Đường Vi vẫn như cũ cầm lấy tay cô.

“Không được để tay bị thương nữa, còn lại để anh làm đi.” Đường Vi đặt ngón trỏ của cô vào bên miệng, nhẹ nhàng hôn.

Như Diệp thấy hành động tình tế hôn của anh, đỏ mặt gật đầu.

Nửa giờ sau, Đường Vi đã làm xong salad hoa quả, cơm thịt hầm kiểu Ý và súp hành kiểu Pháp...

Như Diệp muốn giúp đem thức ăn đến phòng ăn, lại bị Đường Vi ngăn cản.

“Em ngồi xuống trước đã, để anh làm.”

Đường Vi kéo một cái ghế úp bả cô ngồi

22. Chương 22: Đi Đạo Phổ

Đồng gia.

Cả nhà đang xem ti vi trong phòng khách.

"Con có chuyện muốn nói." Như Diệp nói.

"Chuyện gì vậy?" Lê Nhi và Mộng Hàm tò mò hỏi.

Mà ba Đồng cùng mẹ Đồng cũng tò mò nhìn Như Diệp, muốn nghe câu kế tiếp.

"Kỳ thực con thích Đường Vĩ rồi." Như Diệp đem lời muốn nói nói liền một mạch.

"Sao?" Mọi người kinh hô.

"Như thế rất tốt." Mẹ Đồng mở miệng trước.

"Anh Đường Vĩ thực sự là một đối tượng tốt." Mộng Hàm vui vẻ.

"Nhưng mà, anh Đường Vĩ không phải đã có vị hôn thê sao?" Lê Nhi thắc mắc.

"Không sao, bọn họ biết nhau mấy chục năm rồi, Như Diệp của chúng ta nhất định có thể cướp lại được." Mẹ Đồng vì Như Diệp mà động viên tinh thần.

"Vậy hai người sống cùng nhau sao?" Mộng Hàm hỏi.

"Vẫn chưa..." Như Diệp không dám nói cho cả nhà biết, bọn họ chỉ là bạn giường mà thôi.

"Không sao, cứ nỗ lực thêm." Lê Nhi an ủi.

"Nếu con có gì uất ức, gia đình chúng ta luôn hoan nghênh con trở về." Đồng ba cuối cùng lên tiếng.

"Ba, mẹ, các em, cảm ơn mọi người." Như Diệp cảm động nói.

Hôm nay Đường Vĩ nhận được một cú điện thoại.

Tiệm cà phê.

”Em là em họ của chị Như Diệp - Hạ Thiên Nhã.” Thiên Nhã trước tiên tự giới thiệu về mình.

”Tìm anh có chuyện gì sao?” Đường Vĩ nghi ngờ hỏi.

”Chị Như Diệp đã nói với em về anh, nếu như anh chỉ muốn vui đùa một chút thì anh hãy buông tha chị ấy đi.” Thiên Nhã đi thẳng vào vấn đề.

”Nếu như anh không phải vui đùa một chút thì sao?” Đường Vĩ hỏi lại cô.

”Không phải vui đùa một chút, vì sao? ” Thiên Nhã nghi ngờ hỏi.

”Anh thừa nhận, tìm vị hôn thê chỉ là vì muốn chọc giận Như Diệp, đó là do cô ấy vẫn không phát hiện anh yêu cô ấy, cho nên anh mới ra hạ sách này.” Đường Vĩ nói thẳng nguyên nhân với Thiên Nhã.

”Hóa ra là vậy...” Thiên Nhã bình tĩnh đại ngộ.

”Anh hy vọng cô ấy yêu anh, không phải bởi vì anh có vị hôn thê, anh sợ cô ấy chỉ là muốn có được anh, cho nên...” Đường Vĩ nói.

”Cho nên anh mới nói với chị ấy chỉ là tình một đêm?” Thiên Nhã tiếp lời anh.

Đường Vĩ gật đầu ”Chuyện của vị hôn thê, anh đã nói ba anh giải trừ hôn ước, anh cũng đã nói với vị hôn thê của anh, nhưng cô ta hình như không chịu để yên...” Đường Vĩ nói. ”Anh dự cảm cô ta sẽ gây ra bất lợi cho Như Diệp, nếu như, anh nói là nếu như, ngày nào đó anh không ở bên cạnh cô ấy, em có thể giúp anh chăm sóc cô ấy được không?” Đường Vĩ hỏi.

”Em đồng ý, nhưng không được để chị ấy chờ quá lâu nha.” Thiên Nhã mỉm cười nói.

”Anh biết.” Đường Vĩ hứa hẹn.

Mấy cái cuối tuần đã qua, mùa đông cũng đã đến, hai người họ cứ như bình thường, mỗi cuối tuần sẽ gặp mặt nhau.

Hôm nay lại tới ngày nghỉ, bọn họ hẹn nhau cùng đi chợ đêm.

Không phải tới lần đầu tiên nên bọn họ rất quen thuộc, cùng nhau đi tới gian hàng mỗi lần đều nhất định phải ghé.

Bọn họ trước tiên đi tới bên gian hàng "Ông chủ, tôi muốn hai chén." Như Diệp nói.

"Ông chủ, một chén là được rồi." Đường Vĩ nói với chủ quán.

"Được, tới ngay." Ông chủ đáp.

Như Diệp khó hiểu nhìn Đường Vĩ.

"Em quên chúng ta bây giờ đủ điều kiện cùng ăn một chén rồi sao?" Đường Vĩ nói với Như Diệp.

Mặt Như Diệp thoáng chốc ửng hồng, mà món ăn cũng lập tức được đem lên, trên chén có hai cái muỗng.

Bọn họ anh một ngụm em một ngụm ăn xong, Đường Vĩ dùng giấy dẹt lau miệng giúp cô.

Trên đường dòng người tấp nập.

"A!" Bỗng nhiên Như Diệp bị người bên ngoài chen lấn, trọng tâm bất ổn mắt thấy sắp té ngã.

"Cẩn thận." Đường Vĩ đứng lúc đỡ cô, để cho cô ngã vào trong ngực hắn.

"Em không sao" Như Diệp lập tức uốn éo người.

Đường Vĩ đỡ cô chậm rãi đứng dậy.

"Em đi ở phía sau anh đi." Đường Vĩ dắt tay cô.

Sau đó Đường Vĩ dùng thân mình gạt dòng người ra ...

Bọn họ đi tới cái ghế trước cửa hàng tiện lợi ngồi xuống.

"Đưa hai tay cho anh." Đường Vĩ nói

Như Diệp theo lời vươn tay nhỏ bé của cô đặt lên đùi Đường Vĩ

”Tay em vẫn còn lạnh.” Đường Vĩ đem bàn tay của anh bao lấy tay cô, đồng thời muốn dùng hơi thở của mình để sưởi ấm tay cô.

”Còn nhớ mỗi khi mùa đông đến ở Mỹ, anh đều giúp em làm như vậy không?” Như Diệp nhớ lại.

”Đương nhiên nhớ rất rõ, đúng rồi tuần sau anh muốn đi Paris, có một bác sĩ nổi tiếng sẽ diễn thuyết và tổ chức hội thảo, có lẽ sẽ đi 11 ngày. Em có muốn đi cùng anh không?” Đường Vĩ nói rõ hành trình cho cô biết.

”Không đi, anh bình an trở về là được rồi.” Như Diệp dịu dàng dặn dò.

Sau đó bọn họ nhìn nhau cười, ”Chúng ta hình như mỗi lần đều như vậy?” Như Diệp cười nói.

Mỗi lần Đường Vĩ phải đi đâu đó thì bọn họ đều diễn như vậy một lần.

Radio

”Hoan nghênh các bạn nghe đài phát thanh Wow Radio, tôi là DJ không ngủ Fatina, bài hát cuối cùng của chương trình hôm nay là bài dự báo thời tiết (How's the weather) do Quan Thơ Mẫn (Sharon Kwan) hát, gặp lại mọi người vào giờ này ngày mai nhé.” Như Diệp nói một cách chuyên nghiệp.

~~~Đột nhiên cảm thấy rất nhớ tính khí cáu kỉnh của anh so với em lại càng chuyện bé xé ra to.

Mỗi lần vội vàng chăm sóc em liền quên mất phải tức giận.

Em thực sự rất nhớ anh, anh đang ở đâu.

Muốn cùng anh đóng cửa ở nhà, cùng nhau than phiền về thời tiết

Thực sự rất nhớ anh, anh đang ở nơi nào.

23. Chương 23: Chương 22

24. Chương 24: Chương 23

25. Chương 25: Chương 23.2

26. Chương 26: Chương 23.3

"Anh... anh còn muốn thế nào nữa?" Cô trừng mắt, trái tim kinh hoàng nảy lên nhanh gấp đôi bình thường.

Đường Vĩ cố ý ở bên tai cô thở dài, "Điệp nhi, anh không tin em lại ngu ngốc không biết anh hiện tại muốn làm chuyện gì với em?"

Anh nâng mắt, ánh mắt nóng bỏng trong gương chống lại ánh mắt của cô, rõ ràng truyền cho cô thông điệp không thể bàn cãi.

Đó là thông điệp dục vọng.

Vẻ khiếp sợ lóe lên trong mắt cô, anh chẳng lẽ thực sự muốn cùng cô trong phòng tắm

"Anh..."

Như Điệp toàn thân cứng ngắc nhìn tin tức trong mắt Đường Vĩ, sau đó nhìn anh lần thứ hai cúi đầu không chậm trễ ngậm vành tai nhạy cảm của cô liếm mút, công khai thể hiện rõ dục vọng đòi hỏi của anh.

"Điệp nhi, anh lại muốn em, như vậy không tốt sao?" Anh cắn xuống vành tai trắng nõn khéo léo, chiếc lưỡi liếm tai cô gợi tình.

Hài lòng bởi vì cô không chịu nổi mà dựng thẳng vai đẹp, giọng nói trầm thấp gợi cảm cố ý khiêu khích dụ dỗ, như có như không ma sát vào người cô.

"Ừm. . . Không. . . Không tốt. . ."

Cự tuyệt của cô biến mất khi anh xoay khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lại, môi bị anh mút lấy, đầu lưỡi trơn trượt của anh lướt qua hàm răng cô, thoả thích kích động trong miệng cô, hút lấy chiếc lưỡi đình hương, câu dẫn các giác quan của cô, làm thần trí cô hỗn loạn.

Đường Vĩ thoả thích hấp thu mật ngọt trong miệng cô, cho đến khi cô sắp hít thở không thông, mới luyến tiếc rời đi, lần thứ hai ngậm mút vành tai cô.

Căng thẳng kéo tới bởi lời lẽ nhẹ nhàng trêu chọc, trong cơ thể cô cấp tốc tăng nhanh từng đợt sóng, cô

giống như bị thôi miên, không thể dời đi ánh mắt mà nhìn vào bàn tay to lớn của anh trong kính thông thả lơ lửng, từ hông cô dời lên trên, sau đó mở tay nắm lấy ngọc nữ đầy đặn trắng trẻo đang đứng thẳng phía trước của cô. Ngón tay không chút do dự xoa lên đỉnh nụ hoa đỏ bừng rất tròn, làm càn xoa bóp qua lại...

"Ừm..." Khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên dục vọng đỏ ửng, cô không tự chủ được ngâm bật ra tiếng, cảm giác luồng nhiệt vừa quen thuộc vừa xa lạ lan tràn xuống toàn thân, giống như khi bị tức giận vậy làm cô không cách nào không chế được run rẩy, hai chân yếu ớt vô lực, thân thể chỉ có thể xụi lơ dựa vào lồng ngực cường tráng của người phía sau.

Bàn tay của anh không ngừng xoa ngọc nữ của cô, để chúng trở nên sưng đỏ, to lớn, trêu chọc làm cho dục vọng trong cơ thể cô chạm một cái liền bùng nổ, hơi nóng từ môi anh truyền vào tai cô, gáy, vai, xương quai xanh, nụ hôn dần trở nên nóng bỏng dời xuống nơi chưa từng bị nam nhân khác chà đạp, nơi đẹp để hoàn toàn thuộc về anh.

"Ừm... Á..." Cô yếu đuối rên rỉ, toàn thân nổi lên từng đợt run rẩy, lần thứ hai cảm nhận khoái cảm làm cô không tự chủ được đáp lại anh.

Anh nâng mắt, ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm gương mặt đỏ lên của cô trong gương, "Nhìn, Điệp nhi, nhìn xinh đẹp của em hoàn toàn bị anh nắm giữ..." Ngữ khí của anh mềm nhẹ dụ dỗ, tràn đầy hấp dẫn câu dẫn lòng người.

"A... Vâng..." Cô rên rỉ, bị anh trêu chọc làm nổi lên phản ứng, gương mặt thẹn thùng hiện đầy dục vọng, rất là động lòng người.

"Phóng thích chính mình, để anh biết em muốn gì, Điệp nhi." Anh bị nét mặt kiều mỵ của cô mê hoặc, ngón tay liên tục kẹp lấy đỉnh núi ngoài nụ hoa xoay chuyển đùa giỡn, bụng dưới sưng tấy cương cứng mềm nhéo áp sát vào hông cô, đôi mắt đầy dục vọng trong gương tỉ mỉ quan sát thân thể non mềm của cô, đáp lại hành động tán tỉnh của anh.

"Ừm. . . Đừng. . . Vâng. . ." Cô cúi đầu thở gấp lay động đầu thừa nhận hành động ve vãn cướp đoạt của anh, đầu óc hỗn độn không rõ, hoàn toàn không thể động đậy, cảm giác giữa hai chân trào ra ẩm ướt làm cô cảm thấy xấu hổ.

"Lớn tiếng gọi ra, anh thích nghe cực kì." Môi lưỡi của anh liên tục khiêu khích, đem một bắp đùi cường tráng từ phía sau chen vào giữa hai chân cô, bàn tay to khiêu khích dọc theo đường cong nữ tính trượt xuống, từ phía trước tấn công vào bộ phận tư mật của cô, tay anh đẩy ra bộ lông rậm rạp, ngón tay dài khe vuốt cánh hoa mềm mại, đẩy cánh hoa non nớt hồng hào, tìm được viên ngọc châu nhỏ nhắn thần bí được giấu kín trong bụi hoa thần bí. Ngón tay thông thả mà kiên định vuốt ve xoay chuyển, trêu chọc trung tâm nhạy cảm của cô.

Hoa tâm nhạy cảm không chịu nổi anh liên tục đùa nghịch, mật dịch ồ ạt chảy ra, hoa kính dần trơn trượt tỏa ra mùi hương. "Á... Anh, ngón tay của anh... ư... ưm..." Đụng chạm cuồng dã của phái nam làm thân thể cô mềm mại run rẩy, đầu ngón tay anh mở ra thăm dò vào bụi hoa làm giác quan toàn thân cô bị kích thích, làm cô không tự chủ cao giọng ngâm kêu.

"Ngón tay anh làm em rất thoải mái phải không?" Anh một tay trêu chọc nụ hoa đứng thẳng, bàn tay to đặt trên bụi hoa nữ tính đẩy ra tầng tầng cánh hoa tư mật, vuốt ve cánh hoa dính mật dịch trơn trượt, sau đó tìm được hạch hoa nhỏ nhạy cảm, dùng đầu ngón tay giữa của anh qua lại ma sát xoa bóp vân vê, hài lòng nhìn trong gương thấy cô thở gấp run rẩy không ngớt, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra nét mặt mê say.

27. Chương 27: Chương 23.4

"Ngón tay anh làm em rất thoải mái phải không?" Anh một tay trêu chọc nụ hoa đứng thẳng, bàn tay to đặt trên bụi hoa nữ tính đẩy ra tầng tầng cánh hoa tư mật, vuốt ve cánh hoa dính mật dịch trơn trượt, sau đó tìm được hạch hoa nhỏ nhạy cảm, dùng đầu ngón tay giữa của anh qua lại ma sát xoa bóp vân vê, hài lòng nhìn trong gương thấy cô thở gấp run rẩy không ngớt, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra nét mặt mê say.

"Ừm. . . Anh. . . Á. . . Em không biết. . . Vâng. . ." Mãnh liệt vui vẻ làm cô liên tiếp rên rỉ, cảm giác trong cơ thể luồng nhiệt càng lúc càng nóng bỏng, không tự chủ được theo khao khát trong cơ thể, hạ thân nghênh hợp khiêu khích nơi đầu ngón tay anh...

Hoa kính bên trong chảy ra ái dịch làm nơi riêng tư của cô rất nhanh liền ẩm ướt một mảng, trong lúc đó cũng nhuộm ướt đầu ngón tay anh đang bừa bãi trượt trên cánh hoa.

"Điệp nhi, anh rất thích phản ứng nhiệt tình này của em..." Anh thì thầm khen ngợi, môi nóng bỏng quét xuống gáy cùng bề vai cô in dấu từng vết hôn ngân tình cảm sâu nặng mãnh liệt, trong lúc đó hơi thở dục vọng bao phủ mũi miệng cô.

"Ừm..." Từng trận ngứa ngáy như kim châm làm cô ngậm kêu lên tiếng, dục hỏa trong cơ thể cấp tốc lan truyền xuống tứ chi.

"Thích anh đối với em như vậy sao, Điệp nhi?" Cô động tình đáp lại làm dục hỏa trong cơ thể anh càng cháy lớn, ngón tay xoa nắn cánh hoa phút chốc liền đi xuống, ngón giữa dựa vào ái dịch mạnh mẽ đâm vào bên trong hoa kính chặt trát của cô, đồng thời cảm nhận các bắp thịt chống cự chăm chú kẹp lấy ngón tay anh, gây cho anh cảm thụ mất hồn cực độ.

"Á..." Bởi vì nhìn thấy đầu ngón tay anh đi vào cơ thể mình trong gương các cảm quan của cô như bị kích thích không nhịn được thở dốc rên rỉ, nhiệt lưu từ bụng dưới chạy tán loạn càng ngày càng mạnh, bên trong cơ thể cô tạo thành một nhu cầu mãnh liệt, làm cô khó chịu đứng lên.

"Vĩ. . . Á. . ." Cô ngậm kêu, dường như rõ lại dường như không rõ mình muốn gì.

"Anh biết... Anh biết em muốn anh... Muốn anh đi vào trong em..." Thanh âm của anh trầm thì nóng bỏng, đầu ngón tay ở sâu bên trong cơ thể cô ra vào, các ngón khác không ngừng xoay tròn trêu chọc tầng tầng cánh hoa, lấy tốc độ kinh người xâm lược cướp đoạt, làm cho nơi riêng tư của cô trở nên vừa hồng vừa sưng.

Ái dịch động tình từng đợt tuôn ra, thấm ướt toàn bộ bàn tay anh, ẩm ướt lan xuống bắp đùi lại quần lấy u cốc non mịn.

"Á. . . Vĩ. . . Anh. . ." Như Diệp đưa tay ra phía sau chặt chẽ ôm cổ anh, thân thể của cô nóng quá, nóng quá. . .

Đường Vĩ mê muội nhìn cô trong gương, nét mặt hoảng hốt, nũng nịu không có một chút làm bộ nào... Anh cảm giác được dục hỏa của mình càng ngày càng nóng bỏng rồi.

"Em biết không? Dáng dấp bây giờ của em có thể mê đảo tất cả đàn ông trên thế giới này " anh một bên khàn giọng nói, một bên qua lại ra vào, mỗi lần đều hướng chỗ sâu bên trong thẳng tiến.

"Ừm... Á..." Mãnh liệt vui vẻ làm cô ức chế không được mà phát ra tiếng rên mị hoặc.

Anh lại thêm một ngón tay, hai ngón tay khép lại đâm vào trong cơ thể cô, chống đỡ hoa kính chật hẹp, càn rỡ mà xoay tròn co rút, chuẩn bị chờ cao trào tới.

"Ừm. . . Nóng quá. . . Vĩ. . ." Anh vỗ về chơi đùa kích thích tăng ham muốn càng sâu, âm thanh cúi đầu thở hổn hển yêu kiều từ miệng cô phát ra, trong cơ thể khát cầu bài sơn đảo hải đến làm bụng dưới căng chặt, ái dịch nóng bỏng không ngừng từ hoa kính chảy ra, làm thần trí của cô hỗn độn không rõ, phóng đãng quên mình giây dựa eo mỏng, khẩn cầu anh lấp đầy tất cả.

"Thiên đường cũng sắp đến rồi, Diệp nhi." Ngón tay anh càng thêm bừa bãi điên cuồng mà đâm vào, rút ra, lần lượt ở trong hoa kính tư mật tàn sát bừa bãi, ngón tay đè vuốt hoa hạch mẫn cảm sưng đỏ phía trước, bàn tay to lớn còn lại cầm lấy to lớn đẩy dầm, đầu ngón tay ma sát nụ hoa đỏ bừng đứng thẳng, phương thức giáp công hai mặt buộc cô bị tình dục khổng lồ mà không cách nào tự chủ thân thể chỉ có thể hướng về phía trước.

"Ừ... Á... Á " cô mềm mại thở hổn hển ưỡn thân thể, cảm giác toàn thân cực nóng đến khó chịu, muốn tới đỉnh, phát ra rên rỉ mê loạn, cho đến khi một trận mãnh liệt co giật truyền đến, thân thể mềm mại phút chốc căng thẳng, trống rỗng bên trong cấp tốc muốn được lấp đầy, tiếng kêu khát tình nỉ non mừng như điên nhộn nhạo vang vọng khắp phòng tắm, thể nghiệm đầy đủ lễ rửa tội tình dục cao nhất.

Cảm giác bên trong hoa kính của cô các thớ thịt mãnh liệt co rút mạnh, anh hài lòng rút ngón tay dài ra, bàn tay to dời lên trên nắm lấy cái eo nhỏ nhắn, điều chỉnh thân thể của cô làm cô ghé vào bồn rửa tay phía trước, quay lưng về phía anh.

Bắp đùi anh chen vào mở hai chân của cô, để cho cánh hoa đỏ bừng sung huyết của hiện ra ở trước mắt.

Anh thở hổn hển đỡ lấy hông cô, dị vật cực nóng to lớn của phái nam chống đỡ trên hoa huyết ẩm ướt, kích động ma sát vài cái, sau đó cố sức ưỡn lưng một cái, vật cứng to lớn quả quyết đâm hoàn toàn vào hoa kính ẩm ướt bên trong cô từ lâu đã chuẩn bị xong

28. Chương 28: Chương 24

Anh thở hổn hển đỡ lấy hông cô, dị vật cực nóng to lớn của phái nam chống đỡ trên hoa huyết ẩm ướt, kích động ma sát vài cái, sau đó cổ sức ưỡn lưng một cái, vật cứng to lớn quả quyết đâm hoàn toàn vào hoa kính ẩm ướt bên trong cô từ lâu đã chuẩn bị xong

”Á...” Phía sau bị xâm nhập làm cô rên rỉ không thôi, mặc dù bắt đầu không đau đớn, nhưng áp lực cường đại kia cùng với kích thích vẫn làm cho cô suýt nữa không chống đỡ được, tê dại vui thích nhanh chóng lan tràn xuống bụng dưới của cô.

”Quá chặt...” Các thớ thịt bên trong cô thật chặt, sít sao kẹp lấy anh gây cảm giác mất hồn, anh thở sâu, tự hào phái nam đâm thật sâu vào hoa kính nhỏ bé bên trong, để cô thích ứng với to lớn của anh, anh thả chậm tốc độ qua lại ma sát.

”Á á... Vĩ, nhanh hơn chút nữa...” Cảm xúc mạnh mẽ dào dạt làm cơ thể khát cầu càng nhiều, càng mãnh liệt say mê, cô nâng hông, mắt hồng rên lên, nhiệt tình đưa thân thể, mời anh không chút kiêng kỵ giữ lấy cô, mười ngón tay bởi vì dùng sức nắm bồn rửa tay mà trở nên trắng nhợt, giác quan toàn thân hoàn toàn chìm đắm vào cơn lốc tình ái mà anh dựng lên.

Cô không ngừng yêu kiều rên rỉ và chủ động cầu hoan, làm dục vọng trong cơ thể anh bị kích động tới đỉnh điểm, anh lui ra sau một chút, lại lập tức dùng sức xuyên vào hoa tâm của cô, lần lượt đánh tới chỗ sâu nhất, xương sống vào ra ngày càng nhanh như cô mong muốn...

”Quá . . . Ừm. . .” Cảm xúc mãnh liệt khó nhịn làm Như Diệp ngẩng đầu đẹp, lý trí sớm đã biến mất, bị anh săn sóc làm tình dục trong cơ thể giằng giụa, dục vọng ngày càng cao, cô vô thức yêu kiều phát tiết ra cảm nhận chân thật trong lòng mình.

Anh ôm cô thật chặt, tùy ý lại mãnh liệt ra vào trong cơ thể cô, mỗi một lần xuyên vào đều có thể cảm nhận được cô chặt chẽ hút lấy sáng khoái, anh càng gắng sức làm, lần nữa va chạm vì anh trên đùa mà mặt dịch bên trong của cô sớm đã tràn ra...

”Diệp nhi, ngoan, mở mắt nhìn một chút tư thế làm tình của chúng ta này.” Hơi thở của anh nặng nề, mồ hôi nóng không ngừng từ giữa trán chảy xuống, cúi đầu, thở hổn hển, nóng bỏng phun lên đôi ngọc nhũ non nớt, hoàn mỹ không chút tì vết của cô.

Môi lưỡi âu yếm mút lấy tấm lưng tuyết trắng, ánh mắt rũ xuống nhìn tiểu huyết của cô phun ra nuốt vào ngang tàng của hắn, dục vọng nóng cháy trong cơ thể bị hình ảnh dâm mỹ thiêu đốt càng thêm kịch liệt, thất lưng cường tráng càng thêm cuồng dã, không ngừng thay đổi các góc độ, nhiệt tình đáp ứng yêu cầu của cô.

Như Diệp tò mò mở hai tròng mắt, bị hình ảnh phản chiếu trong gương thủy tinh hù dọa.

Trong kính là vẻ mặt xuân tình rạo rực, thần thái quyến rũ, cô gái nâng cao hông hoan nghênh nam nhân xâm lược thật sự là cô sao?

Cô xấu hổ đỏ mặt, không thể tin được chính mình có thể biến thành cô gái hào phóng như vậy, cô rụt rè bắt đầu chùn bước, không thể tiếp thu được hành vi phóng khoáng của mình.

“Đừng che giấu nhiệt tình của mình.” Phát hiện cô muốn lui bước, anh lợi dụng thế lực ưu thế trời sinh của phái nam đè cô xuống, cực đại phái nam trong hoa kính dùng sức thúc vào, thắt lưng cường tráng một lần lại một lần va chạm mỏng cô.

”Không á... Tha em đi...” Thân thể ửng hồng gần như khóc lóc van xin, để dục vọng trong cơ thể bị Đường Vĩ đâm tới điểm cao nhất.

”Buông em ra... là muốn mạng của anh.” Bàn tay to ướt át xoa bóp vân vê đi xuống, dò vào giữa hai đùi ướt át của cô, đầu ngón tay tại hoa huyệt sung huyết nhạy cảm sưng to bắt đầu một hồi trêu chọc đùa giỡn, làm cô phát ra âm thanh càng mãnh liệt rung động hơn.

”Á... Không... Không được... Á... Ừ...” Anh tùy ý khiêu khích ngón tay lại thêm cường lực chạy nước rút, tiến hành đồng bộ kích thích vui vẻ làm dục hỏa của cô cấp tốc tăng nhanh, cô toàn thân run rẩy, bị nam căn thật lớn không ngừng ma sát, bức tường non nớt bắt đầu co rút lại, trong cơ thể tuôn ra từng trận từng trận ái dịch.

Theo phản ứng cao trào của cô, Đường Vĩ như một con mãnh thú vậy gầm nhẹ, càng thêm dùng sức đỉnh cô, thắt lưng mạnh mẽ đóng đưa biên độ cũng càng lúc càng lớn, một chút so với một chút càng vào sâu, cho đến khi trong cơ thể cô truyền đến co giật kịch liệt như mưa giông gió bão...

”Á!” Thân thể cô cứng đờ, dùng sức đem cái mỏng chống lại anh, không cách nào khống chế vong tình kêu thành tiếng, trong công kích mãnh liệt của anh đạt đến thiên đường tình dục.

Anh thở hổn hển mà tiếp tục nắm chặt mỏng cô, hành động càng thêm cấp thiết cuồng dã, cố gắng đỉnh vào trong cơ thể cô, lực đạo dã man, bàn tay to của anh thao túng cô, buộc cô nhiều lần đón lấy hành động cường hãn đâm vào của anh, mà trong cơ thể cô các cơ thịt bên trong không ngừng co rút lại, làm anh cảm giác được dục vọng của mình bị kích thích càng thêm to lớn cứng rắn.

Sau mấy chục lần đâm vào rút ra, bàn tay Đường Vĩ nắm chặt hai chân của cô, có thể dùng sức mở hai chân cô tập kích, để cho mình ra vào càng thêm thuận lợi, theo hoa huyệt bị kéo mở rộng ra, bên trong không ngừng có hỗn hợp dịch thể của hai người bị lưu lại giữa hai bắp đùi của Như Diệp, bị Đường Vĩ va chạm thành bọt nước.

Theo hành động càng ngày càng cuồng dã, một trận trêu đùa kéo tới, anh đỉnh một kích cuối cùng, gầm nhẹ đem nam căn cực nóng vùi sâu trong hoa kính đang co rút nhanh của cô, mới thoả mãn ghé vào thân thể mềm mại của cô thở dốc.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Như Diệp phát hiện nam căn của anh bên trong cô nguyên bản còn đang nghỉ ngơi đã lại to lớn cứng rắn, thẳng tắp đứng thẳng.

"Anh lại muốn rồi sao..." Như Điệp khẳng định nói.

Trả lời cô là một trận hôn nồng nhiệt, rất nhanh bên trong phòng tắm tràn đầy tiếng rên rỉ và âm thanh thở hổn hển làm người ta đỏ mặt.

Lúc này, cô đã chậm rãi tỉnh lại, nhớ tới đêm qua cô cũng không có cách nào miêu tả cụ thể, cô chỉ nhớ mang máng cô một hồi dùng lưng chống đỡ bồn tắm lớn, một hồi lại ngồi trên bàn cẩm thạch chỗ rửa tay, Đường Vĩ dường như không cách nào thỏa mãn, trước sau một lần lại một lần muốn cô, mặc cho cô toàn thân cơ bắp mỗi một sức cùng lực kiệt, lần lượt mà cầu mong anh tha cho, nhưng Đường Vĩ vẫn như cũ không buông tha cô, mỗi một góc ở phòng tắm đều làm ít nhất một lần, cuối cùng, vết tích hoan ái gần như tại phòng tắm đều là. . . Nhớ tới hình ảnh dâm mỹ đó, mặt Như Điệp lại càng đỏ hơn.

Cô nửa ngồi dậy, cảm giác toàn thân đau xót, cô ngồi trên giường, trên người đắp chăn, chăn rơi xuống thân thể mềm mại trần như nhộng, da thịt tuyết trắng điểm điểm đầy vết hôn, cô chậm rãi xuống giường mặc áo choàng tắm, cầm áo khoác của anh đi xuống lầu dưới.

"Thơm quá à." Hoạt động cả ngày, Như Điệp từ lâu đói bụng đến nỗi da bụng dán da lưng, ngửi được mùi thức ăn hận không thể lập tức chạy về phía trước.

"Trứng ốp la." Đường Vĩ vừa nói vừa đem trứng mới vừa được rán đặt vào mâm.

"Mặc thêm áo khoác đi, trời có chút lạnh." Như Điệp đem tay áo đưa đến, giúp anh mặc áo khoác.

"Hai phần là được rồi, có thể cùng nhau ăn." Đường Vĩ đem mâm nhỏ dọn xong liền ngồi xuống.

Hai người sớt vai ăn, nắm tay nhau thật chắc đồng thời đút cho nhau ăn.

"Một lát em còn muốn ra bờ biển vọc cát." Như Điệp nói.

"Đương nhiên là được." Đường Vĩ đáp lại.

Rất nhanh hai người ăn điểm tâm xong, Như Điệp hào hứng chạy ra biển.

"Như con nít vậy." Đường Vĩ lắc đầu cưng chiều cười nói.

"Mới không giống đâu." Như Điệp hướng anh le lưỡi.

Hành động ngớ ngẩn của cô chọc Đường Vĩ ha hả cười to.

"Em muốn xây lâu đài cát." Đây là ao ước đã lâu của cô, có thể ở trên bờ cát xây một tòa lâu đài xinh đẹp.

"Được, anh cá em tuyệt đối làm không được." Đường Vĩ không coi trọng cô nói.

"Hừ! Chờ xem."

"Anh chờ xem "kiệt tác" của em," anh cố ý cường điệu hai chữ kiệt tác, hiển nhiên anh cảm giác mình cần phải làm vậy.

Tiếp theo Như Diệp cuốn tay áo lên, bắt đầu chuyên tâm xây lâu đài cát của cô, ngược lại Đường Vĩ không chịu nổi cô đơn, ở bên cạnh vẫn cứ quấy rầy cô.

"AAA ~ đừng phá đám nữa. Này! Nếu anh rảnh rồi thì lấy nước giúp em đi, em có chút khát." Như Diệp chịu không nổi anh quấy rầy, sai anh đi làm việc, dời đi sự chú ý của anh.

"À." Đường Vĩ nhìn cô chuyên chú cũng không nhẫn tâm trêu chọc cô nữa, đứng lên đi lấy nước.

Về tới nhà, đến tủ lạnh cầm hai bình khách sạn tặng, cũng ngồi ghế nghỉ tạm một lát.

Đột nhiên anh nghe được tiếng chuông cảnh báo rất lớn vang lên liên tục, cho là báo động nước lên của những người vẫn đang còn ở bờ biển, lúc này anh nhớ tới Như Diệp còn đang ở đó!

Anh lấy tốc độ chạy nhanh nhất trong cuộc đời này chạy đến bờ biển, rất xa liền thấy cô còn đang xây lâu đài cát, anh một bên chạy một bên kêu tên của cô, nhưng cô chuyên chú vẫn chưa nghe được âm thanh của anh.

"Thực sự là hù chết anh, anh cho rằng phải vĩnh viễn mất đi em." Đường Vĩ cuối cùng chạy đến trước mặt cô, cũng ôm cô thật chặt.

Như Diệp không rõ vì sao, cũng ôm lại anh, vỗ nhẹ lưng anh trấn an.

"Sao vậy?" Như Diệp chờ anh phục hồi tâm tình một chút rồi hỏi anh.

"Em không nghe tiếng chuông báo động sao? Thủy triều đã lên rồi sao em vẫn còn ngồi đây. Em có biết anh vừa rồi có bao nhiêu sợ hãi em sẽ biến mất trên thế giới này hay không?" Đường Vĩ dán bên tai của cô, kích động hô.

"Em có nghe được, nhưng vừa rồi là diễn tập, không phải thật. Nếu thủy triều lên thì thời sự đã đưa tin rồi, anh không xem sao?" Như Diệp vô tội đáp lại anh.

"Sao?" Lần này đổi lại Đường Vĩ tròn tròn mắt.

Nhìn vẻ mặt của anh chỉ biết cô đã đoán đúng, cô nhắm mắt lại, chuyên tâm nghe nhịp tim vững vàng của anh, cảm thấy thật an toàn, cũng thật hạnh phúc, cô hy vọng có thể được anh ôm vào trong ngực, đếm nhịp tim của anh, chuyện gì cô đều không để ý đến, không quan tâm.

Hai người ôm nhau chỉ chốc lát sau, Như Diệp nói: "Bất quá em thực sự làm xong rồi này."

Như Diệp nói làm anh nhớ tới đánh cuộc giữa hai người, cũng ngồi xổm xuống xem tường tận tác phẩm của cô, lâu đài cổ phong cách châu Âu, trông rất sống động như là đang hiện diện trước mặt "Rất đẹp, thực sự rất đẹp."

"Đã nói mà, em thắng." Như Diệp kiêu ngạo nói.

"Em thắng, phần thưởng là anh." Đường Vĩ dùng hai tay nâng mặt của cô lên, đôi môi đột nhiên dán lên, nụ hôn nóng hừng hực, như muốn đem cô nuốt vào bụng.

"Nào có như vậy..." lời nói còn dư lại đã hòa tan trong nụ hôn của anh.

(hoàn)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bay-gio-rat-muon-gap-em>